

Tragische-comedi van de boelerende Avanturade, met de kuysche Florinde : op de reghel: Hy spieghel hem sacht, die hem spieghel aen een ander

<https://hdl.handle.net/1874/35536>

De tyd en heeft noyt weghgenomen

So blinckt hun deugt voor iedereen.

Den naam en 't overschot der vromen

Want nadat zy zijn overleë

M. P. Voskuyls B.M. II, B, 0

TRAGISCHE-COMEDI

van de Boelerende

AVANTVRADE

met de kuyfche

FLORINDE

Op de Sieghel:

Hy spiegel hem sacht, die hem Spiegel aen een ander.

AMSTERDAM,

Gedruckt by Nicolaes van Ravesteyn.

Voor Dirck Cornelisz Hout-haeck, Boeckverkooper

V O O R - R E D E N .

Chtbaere wjt-beroemde trouwe Batavieren,
Ghy die in 't Ooft, en 't West u hoofden doet
laurieren

Triumphelijck tot lof, van onse Vaderlant,
En met het Roomfche volck een ftam van eere
plant,

Vaert bidd' ick voort in deught, elck toon fijn vrome daden,
En ghy Iuffrouwen pronckt u doch met deughts gierade,
Op dat u Eere-faem geen reuckeloofe krack
Krijgh als *Avanturaed'*, die gayl haer Echte brack:
Ghelijckerwijs wy u na 't leven fullen speelen,
Tot ftichtinghe van die, die Hoerderij verveelen,
Alphonfoos wufte minn' die leert voor al te doen,
Op dat Hollantfche Volck, u ftraffe niet de Goon:
Maer als *Rodrigo* leeft, met kuyfche fchoon *Florinde*,
Of d'Herdertjes die oyt haer Nimphjes trouwlijck minde,
Soo fult ghy endelijck, al is 't gheen aertfche Croon,
Daer boven zijn gheloont in 's Hemels goude troon.
Befchouwt met aendacht dan, elck fcherpe vry fijn finnen,
En gun een goet ghehoor, op 't gheene wy beginne.

PERSONAGIEN.

Cupido.

Avanturade, *Huysvrouw van Romio.*

Amador, *syn Camerlingh.*

Tyter, *een Herder.*

Galathea, *Herderin.* } *'samen ondertrouwt.*

Coridon, }

Philida, }

Dayphilo, } *Herders en Herderinne.*

Laura, }

Romio, *Ridder.*

Dienaer *van Romio.*

Docter.

Perida, *Camenier van Avanturade.*

Rodrigo, *Ambassadeur van de Coninck Alphonso.*

Syn Dienaer.

Schiltwacht *van Romio.*

Florinda, *Rodrigos Huysvrouw.*

Paulina, *Coningin.*

Alphonso, *Coninck van Napels.*

Longino, *Conincks Edelman.*

Twee Pagien des Conincks.

Dorothea, *Camenier van Florinde.*

EERSTE

EERSTE UYTKOMST.

Cupido met den Hemel neder dalende.

Cupid.

Dus soo kom ick neder daelen
 Van de hooghe Hemel saelen/
 Dus soo kom ick van de Goon/
 Dus soo kom ick upt haer troon/
 Daer mijn Moeder was ghesceeten
 By Iupijn om wat te eeten /
 En Diana van de jacht/
 Komende wat nieuws me bracht :
 Die seyde dat se upt medooghen /

Te beklaeghen wiert betwooghen
 Romio den Edelman/
 Die de deught upt heelde kan :
 Doch dat sijn Avanturade,
 Sijn Ghemaal en Echts-EGade :
 Daer soo ver te buypen gaet/
 Dat 's op 't hooghst de cere haet/
 Mits dat Amador dooz minne
 Croetelende kan verwinne
 't Al te gepie ritsche hert/
 Dat dooz minne is verwert/
 't Gheen dat ick heb booz ghenome/
 Seyd' Diana booz te home :
 Doch soo dit mijn Moeder hoozt/
 Schickt my post à poste boozt/
 Op dat ick eer sp belette/
 On-upt-bluschelijcke hette
 Stoocken sou in 't inghewandt /
 Dat haer bepder ziele brandt/
 Daer ick Boogh en Pijl op scherpe /
 Om haer flux in 't hert te werpe/
 Cupido en Venus gift /

*Nu scherpt hy sijn
pijltjes.*

*Avanturade
de vye.*

*Hy komt op
't Tonnel,
den Hemel
gaet op.*

Die een bloeck in 't herte grift :
 Laet de Goon haer nu beraden/
 Laet Mercur in Ambassade
 Neder-dalen vyz terstont /

Avant.

Daer me is haer hert ghewont. *hy lost op haer en trefe.*

Ha ! welck een vlam van min ghevoel ick in mijn ziele !
 Van waer ? van wie ? helaes ! Ach of op my neer vielen
 De Solper-berghen / met haer smoock en nebel damp/
 Tot lossingh van mijn pijn en al te felle ramp !
 Wat onghemeene brandt / wat herte sou verdraghen
 't On-upt-blusch'lycke vuur / en d' al te wreede plaghen ?

De Minne ick gheloof / die blaeckert my de bozst /
 Cupido ick vermerck die heer scht in my als Dozst /
 Ick ken de lusjes niet van Amador weer-streben /
 Ach schoone Amador ! Ghy wellust van mijn leven /
 O brade Jongelingh ! u siere frissche leen /
 Doen mijmerende my dit groene veldt betreen.
 Nu Romio, nu mooght ghy dagh en stontd beklaghen /
 Dat uwe ooghen opt Avanturade saghē /
 Die slinghs haer trouwe bzeect / en d'eerberhept verlaet /
 Daer ghy o Romio opzecht van swaenger gaet.

Avanturade schaemt / maer schaemt u dijn bedryben /
 Vergeet u Amador, en wilt by d'eere blijven /
 Weest Amador ghetrouw / die ghy u trouwe swoert /
 Verbandt de geple Min / die dartel u verboert :
 Flux Cupido vertreckt / wech Venus wuste vlaghen /
 Vlucht Amador by tijts / eert bepde wy beklaghen :
 Mijn trouwe bzeect ick niet / de Echt ick niet en schen /
 Vermits ick Romio ghetrouwhepdt schuldigh ben :
 Want soo de Slaeve ick gae door de Heer verkiefen /
 Sal Romio sijn faem / en ick mijn eer verliefen /
 Ons Ridderlyck gheslacht sou krieghe sulcken krack /
 Dat elck my bloecke sou : En daerom moet dit wack
 Ick schouwen / en alleen op d'eere altoos miche.

Cupid. Avanturade neen : Ick heb u in mijn stricke /

Ghy mozstelt soo ghy wilt / ghy sult my niet ontgaen.

Avantu. Hebben de Gooden selfs / d'oncupshypt niet bestaen ?
 Oncupshypt ! waerom oock oncupshypt dus te noemen /
 't Is neppinghe tot Min / daer selfs de Goon van roemen /
 Iupijn heeft als een Swaen om Leda hem verkeert /
 Door neppinghs minne lust / en met haer gheboeleert :
 Dat Romio niet weet / dat kan gheen liefde hind'ren.

Cupid. Hooze wel Joffertjes / dat kompt door raet van kind'ren :

Ick weetse te beleesen / al waerje hondert Jaer /
 Zy Wurreme van mensche ! De Dochter na de Daer /
 De Suster na de Broer / de slechte Verderinne /
 Die ken ick byanden doen / dat sy een Koninck minne /
 De Goon en mensche bep die leven na mijn Wet.

Avantu. Vulcanus smeede selfs van pser sulcken net /

Daer Mars en Venus hy heeft listigh me ghevanghen :
 Wat beurde haer ? wat schemps ? Mercur met groot verlanghe

Amador
 wyf. Die sepde dat hy me die smaedt wel hulde wout /
 Alleen maer om 't ghenot van een soo schoone Vrouw.

Avanturade sacht : wat ruyft daer in de boomen ?

Amado. Mevrouw weest ghezoot. *Hy kust haer.*

Avantu. En ghy weest wel-ghekoomen :

Ach schoone Amador ! wie had u hier verwacht ?
 My supkevighe mondt / van Goddelycke kracht :

Sy kust hem
 weer.

- My seght hoe wist ghy my op dese plaets te binden ?
 Amado. **Mebzouw** soo ick u sagh gins langhs de groene linde/
 In eenigheyt met lust na 't klad're veldt toe treen/
 Soo trock u Sonne-glang my flux me derwaerts heen/
 Ghelijck **Mebzouw** siet/ want kom u hier begroeten.
 Avantu. Gheluckigh ziju wy bepd' dat wy malkaer ghemoeten :
 Maer seght my Amador, mach ick my op u wooydt
 Vertrouwwe wel ?
 Amado. **Wat geert Mebzouw ?**
 Avantu. **Wat bidt ick hoozt/**
 Ghy Amador, ghy hebt my tot verschapde maelen
 Dooz minnelijck ghespreck/ u lusjes gaen verhaelen/
 En hoe ghy in mijn saeght Naturens wonder-beelt/
 Daer 't Godd'lyck selfs in glang als tintel-starren speelt/
 Ist hert ghelijck de tongh ?
 Amado. **Mebzouw** Avanturade,
 Ick min u in mijn hert / hoe soud' ick u ghenade
 Opt hebben derben blijck doen van mijn groote min/
 Als ghy gheanckert niet soud' wesen in mijn sin ?
Mebzouw de Godt lupijn die werp op my sijn donder /
 En mozel my de kop/ de Werelt tot een wonder.
 Avanturade, hoe! dat Romio u Man
 Wist dat ick minden u/ ick wasser qualijck an/
 Dus moeten wy het stuck by ons nu vooz-ghenoomen/
 Behendiggh rechten aen/ dat het niet upt en hoome/
 Mijn lief/kom laet ons doch wat bosch-waert same treen.
 Avantu. **Mijn lief! mijn lief: o neen/dats Romio alleen/**
Ick schzicke Amador, ick schzick van ons bedrijven!
 Amado. **Mebzouw** weest doch gherust/ 'tsal wel verhoole blijven.
 Avantu. **Mebzouw** dats wel gheseyt: maer nimmermeer u lief/
 Gun ick mijn lichaem u/ ick doe u maer gherief/
 Tot blussingh van mijn lust: Ach my/mijn wort soo banghe!
 Amado. Non fors, de pzoop is mijn/het Wilt is al ghevanghe/
De Herders moeten binnen de schermen staende, dit alles sien en hooren.
 'k Boldoe mijn graghe lust: Hoe ist beduchte vzoout ?
 Dan waer doch seght my eens? van waer doch dese rouw ?
 Verschept weer nieuwe vzeught/laet anghst en sozge varen/
Ick bid' Mebzouw/ick bid'/ick bidt u wilt bedaren.
 Avantu. **Mijn Sonn'!** *Sy ombelse malkander.*
 Amado. **Mijn Danc glimp: ghy held're tintel Ster.**
 Avantu. **Ghy Doolhof van mijn lust/waer dat ick in verwer.**
 Amado. Avanturade ach! of wy twee me gheboozen
Hier waren / om te zijn elck anders uptverhoozen.
 Avantu. **Ach Lusjes!**
 Amado. **Ach kusjes: troetelende Coztelbuyf?**
 Avantu. **Hier me ick alle anghst en sozge van mijn schuyf /**
De grendels maech ick los van wellusts rupme zale /

Daer booz ick Amador als Buzgom in sal halen/
 Kom laet ons bosch-waert treen boozt bzande van de Sonn'.
 Amado. Wist u Wevrouw gheliefst/daer ginsen by de Bzon
 Daer konnen inde hoelt wy ons ter neder setten.
 Avantu. En waer ons lust toe pozt/ken niemant ons beletten. binnen.

Cupid.

Op soo siet/dat is een kuschje/
 Dat's een heyghje van een vzeught/
 Alsmen dooz een dartel suchje/
 Plucht een Venus troetel vzughe/
 In het jeughdighst van de jeught.
 Doch als Romio sal weten
 Dese gayle minne graeght :
 Hoe sal knaghen sijn gheweeten /
 Ach hoe sal hy sijn ghebeten !
 Tot sy beyde zyn gheplaeght.
 Maer daer laet ick heur booz sozghje/
 Minnelust is alles waert/
 Om de minne dupsent woizghje/
 d' Eene nu/ en d'ander moizghje/
 Dese boogh veel onheyl baert.
 Du recht zynse aen 't om-narmen/
 Midden inde vzolijckhept/
 Du sy t' samien haer verwarmen/
 Moizghen sal men droevigh karmen/
 Maer 't sal zyn te laet eschzept.

binnen.

*De Rey van Herders met haer Herderinne, elck met een kransje van
 groene bladen om 't hoeft komen singhen, op de Stemme van
 Vrouwen in u Man niet tuys, &c.*

Blonde Galathea schoon, kuyfche Veldt-Godinne,
 Die door lodd're minne-boon, onstaelt mijn hert en sinne,
 Ach mocht ick eens voor mijn loon, so lieven zieltjen winnē!
 Als ghy smorghens door den douw, drijft u Vee ter weyde,
 Volgh ick u mijn schoone Vrouw, en ga u foet gheleyde,
 Ach met lust ick dan beschouw, mijn frisse Nimf ter Heyde!
 Wanneer dan de Sonne straelt, langhes bergh en daele,
 De Lely op u boefem praelt, u kaeckjes roosjes maele,
 Ach denck ick dan onghesael, die daer sijn lust mocht haelen!
 't Nachtegaeltje dan met lust, loet begint te queelen,
 't Tortelduyfsen beckt en kust, en 't gaet sijn gayke streele,
 Ach denck ick dan ongherust, dorst ick me kusjes steele!
 't Swoele wintje ruylt met vreught, door de hooghe Eycke,
 't Neuriet deuntjes van de jeught, wat aenghenamer teycken,
 Hay mijn Galatheas deught, tot aen de wolcken reycken.
 Dan begint het vloekigh Vee, voort van vreught te springhen,
 En mijn schoone Galathe, vrolijck foet te singhen,
 Ach denck ick dan, die daer me sijn vrughde by mocht bringhen !
 't Sartetlich

't Sartelich ghekrolde haar, swiert haer op de wanghe,
Karsjes op twee borsjes daar, waer ick soo na verlanghe,
Ach dan heeftse noch yets raer, dat hert en ziel aen hanghe.

Swane hals, Albaste krop, parrel wit van tanden,
Gans voltoyt van teen tot top, van leen, van treen, van standen,
Moy van neus, en als een pop, van voetjes en van handen.

Laet ons Galathea, doch, t'lamen hier nu paren,
Siet by my is gheen bedroch, dus laet ons Vee vergaren,
Ach mocht ick ten lesten noch, met u eens evenaren!

Om dar Tyter ick behaegh, schenck ick hem mijn leven,
En ick sal hem alle daegh, noch duyfent kusjes gheven,
Want ick heb hem altoos staegh, tot in mijn ziel verheven.

Wilt doch Galathea dan, t' Vee ter koye drijven,
Siet den avond die komt an, de kou die sal 't verstijven,
Och! wat wreught ick u ghewan, mijn liefste sult ghy blijven.

Vlecht vry Nimphe fris van kruydt, en van Lely blade,
Kransjes voor mijn waerde Bruydt, en die gans vol gierade,
Lief of ick door loet gheluyt, kon loven u weldaden.

Elcken Nimphe dat ten dans, komt haer te vermaeke,
Gun ick mee een Roofe-krans, al op haer peuleuw laken,
Hay, daer's voor de Herders kans, die trouw in liefde blake.

Tyter. Ghy hebt dat Coridon wel aerdigh konne stellen.
Galath. De wijs die gaet oock wel/'k moet Coridon noch quelle/
Dat hy ter eere my/ of onse Echte- staet/
Pets kluchtighs ryme noch/ dat soet en deught saem gaet :
Pets rijm vermaecht de jeught/ en doet se t' same singhen/
En d' alghemeene vzeught/ kan vzoelichhept me vzinghen.
Veloost my Coridon, dit bidt ick u te doen/
Ick sal u op mijn feest bedancke met een soen :

Corido. Wat seyt doch Coridon? of zijt ghy in ghedachte ?
Vrouw Vzuyp ick overlegh/ nu ghy my waerdigh achte

Galath. De schrijben pets tot lof/ van d' Echt die ghy aenbaert/
Tyter. Wat my te schrijben dunckt u beyder deughde waert;
Ick sal wel licht pets doen/ en u daer me vereeren.

Galath. Ick bid' n vzuudelijck voldoet doch mijn begeeren.
Tyter. Maer Galathea siet 't aenlock lijcke ghebloemt/
Hoe tierlijck pzonckt haer lof/ de Roos en Lelp roemt/
Galath. Soo 't schijnt noch elck om 't seer st?

Galath. Wp hebben meer te loben
De goedertierenthept van d'hooghe Goon hier boven/
Dermits ons alles is gheschapien tot vermaeck:
Maer wee/ wee segh ick die/ die sijne Godt versaeck/
Ghelijck ons Lantvrouw doet/ dat wy te samen saghen.

Tyter. De sonde waerde lief/ ghevolght wert van de plaghen :
Wat docht u Coridon, voeght die ghemeensaemhept
Een dienaer/ dat hy in sijns Heeren narmen leyt?
De narmen van ons Vrouw/ zijn Romio sijn narmen.

Corido. **Mits** sy twee zijn maer een.

Galath. **Godt** wil ons beyd' bescharmen/

Dat nimmermeer wy ons verloope dooz die graeght.

Tyter. **Het Hof** dat is van aert/dat wellust elck behaeght/

Dooz wulpsche dartelheer soo volghen sy haer luste /

De Princen selver/ach! en konnen nauwlycks rusten.

Dayphilo
kust Laura.

Maer siet doch Dayphilo, en Laura, siet hoe soet/
Wy Galathe leghd' aen-/ ick me eens kussen moet.

Philida. **Ghy** soudt ons Bzupdegom te samen wel beschamen.

Galath. **Dat** dunckt my niet/ nochtans/ mits wy om vzeughde quamen/

Ick wensste Laura me met Dayphilo ghepaert.

Corido. **Soo** wens' ick Philida met my in d' Echt vergaert.

Galath. **Dat** kan noch wel gheschien/let op 't gheen ons ghebeure.

Dayph. **Ick** sweer dat Laura is mijn schoenste keur der keure/

Mocht Laura dat gheschien/soo was mijn hert gherust.

Corido. **En** soo ghy Philida my trouwe liefde blust/

En dat wy 't wolligh Dee te samen moghen hoede/

Soo sult ghy in mijn sien dat noyt ghy en vermoede.

Philida. **Staecht** Coridon die pzaet/tot op een ander tijt.

Corido. **Ick** sweer u schoone Pimph/ dat ghy mijn Enghel zijt.

Philida. **Het** schijnt dat ghy hooveert/ doch slechte Herderinne

En konnen 't niet verstaen / sy weten van gheen minne/

Laet ons Heer Bzupdegom weer keeren na de Key.

Neen/neen/ick hooz u wel/ghy lief-kooft alle bep.

Tyter. **En** ick sal Laura lief u dese kroos bedoutwen

Dayph. **Met** dupsent kusjes/ en daer na u die op trouwe

Off ren mijn schoone Pimph.

Laura. **'k** Acht Dayphilo die boert.

Dayph. **Ick** spzeck mijn herte uyt.

Laura. **Mijn** geesjen wert beroert/

Staecht Dayphilo u pzaet/ hier voeght het niet te vzepe/

Komt gaen wy 'k hooz gherucht.

Sy gaen een binnen deur, en komen weer op 't Tonnel, als haer wacht komt.

*Romio uyt, hebbende een Boere py aen, met een
ghemaeccke baert.*

Romio.

Ach hoe mijn sinne strye!

De Herfuen woelen my / 't verstandt inwendigh maelt/

Soo dat ick hier in 't Bosch gae doolen als verdwaelt/

Avanturade ach! soudt ghy de Echte bzeeken?

Ach of Godt gaebe neen/mijn lief/en sult dooz smeeken/

Noch dzoevighe gebeen / ghy werde noyt beweecht

Te laten na het gheen ghy langhe hebt ghepleeght?

Ghy steelt my steels-ghewijs u by zijn/dat ick achte

Het waerdighst dat ick lief met zielen met ghedachte.

Hier werde my ghesepdt dat ick u vinde souw

Met

9

Met een jonck Hobelingh : maer ach mijn waerde Vrouw/
My is niet wel berecht / soo dat ick sonder reeden
Mijn dus verandert heb van wesen en van kleeden /
Die Vrouw Romio leeft eerbaerlijck en wel /
En u baerd' jalousij een banghe naere Hel.
Ha Romio! verbandt / her bloeckt de jaloesije:
Wijckt helsche Hecate, wijckt ghy beroockte pijn /
Dliet Dupvelinne / die my bliesen in het oog /
Dat mijn gheliefde Vrouw haer eerbaerheyt verloor.
Avanturade ach ! ghy blijft mijn wel-behaghen /
Ick wil met hert en ziel u trouwe liefde d'zaghen /
Op dat ick leven mach met vzeede en gherust /
Ghelijck de Herders doen / die daghelijcks met lust
In stille eensaemheyt haer eerelijck vermaecken.
Wat Dimpfen sien ick daer soo schielijck my ghenaecken ?
Ghy Herders dus verselt te samen met malkeer /
Dat dunckt my vzeemt te sijn !

Tyter.

Dat is mijn Vzundt oock waer /
Doch schiet het by geval / vermits ick my tot d' Echte
Begheben heb / en wy hier t' samen komen vlechten
Mijn Vzundt een maeghde krans.

Romio.

Soo is u Vzupt dan maeght ?

Tyter.

'k Vertrouw van ja / dewijl de vzundt my dat af vzeeght.

Romio.

Ha ! wat gherustigheyt hebben de Herders meerder
Als die / die wellust staegh na kijcke moeten veerder /
Hebt ghy gheen Cellien vernomen hier in 't Bos ?

Galath.

Ons Lants-heers Kamerlingh / die scheurde tans een trosg
Van Romios Wijngaert af /

Romio.

Hoe / schenden hy sijn dzupben ?

Galath.

Het deed' ons alle wee.

Tyter.

Hy ginghse smaeck'lijck klupben /
En scheurd' de schoone trosg met lippe van de stanch:
Doch alles scheen met wil.

Romio.

Soo wast niet teghen danck

Dan van de Hobenier ?

Dayph.

Mijn vzunt / ick sie ghy giste
Of kondt bedencken niet / wat wy te samen wiste.

Romio.

Soo sprceekt ghy dan van pets dat ick niet kan verstaen.

Corido.

Dat ken ick / of ghy most ons meningh selsaem raen :
Sou Laura dese vzundt dit segghen wel begrypen ?

Laura.

'k Versta van neen.

Romio.

Het Oost dat is aen 't rijpe /
Seght Dimpfjes / doch ick bid' / wat isser dan gheschiet ?

Philida.

Het gheen wy saghen laes ! kan ick ver swijghe niet /
De darte Kamerlingh van Romio ons Heere /
Met onse Lantvrouwe vzundt / die saghen wy boeleren :
Wy spraken tot malkeer / soo Romio dit hoozt /

Die eerlijcke Man : soo wozt sijn ziel vermoozt :
 Mijn vzuudt het was te snoot / dat beyde sp bedzeben.
 Romio. Dat sweer ick Amador, sal kosten haest u leben.
 Het was u Lantsvrouw van ? Hoe is sp doch benaemt ?
 Laura. Avanturade vzuudt / maer dee dat niet betaemt /
 Of eerb're vzuulwe boeght.
 Romio. Ken Hemel sulcks ghebeuren ?
 Waer wandelde sp heen ?
 Dayph. Soo luy vzuudt konde spreure /
 Singhen sp vzuolijck beyd' gansch eenigh boschwaert in /
 En handelde alleen maer van haer gaple min :
 Du / t is ons tijdt te gaen.
 Tyter. Laet Galathe ons wand're. binnen.
 Romio. Gaet vzedigh en gherust / ick danck u met malkand're :
 Du roept mijn ziele wzaeck / wzaeck roep ick aen de Goon :
 Avanturade, ach ! is dit mijn trouwhepts loon ?
 Is dit u echt volbaen ? is dit meer-liefde toonen ?
 Dat ghy als Acteon, my gaet met hoozens kroonen ?
 Sp u onkuyfche Vzuulw / om dese overdaet /
 Dat ghy mijn bedde schent / en d' Echt te buyten gaet /
 Soo wzeeck ick my aen u / tot spieghel van de Vzuulwen /
 Die haer / ghelijck als ghy / verloope door ontrouwe.
 Ick heb vooz dese wel ghemerckt / en oock ghesien
 Haer minnelijck ghespreck : maer dacht ick dat gheschien
 My dese schande sou / ha grouwelijcke sonde /
 Die ick te laet bedacht / dat opt ghebeuren konde !
 Laet sien / hoe wzeeck ick my ? ick keere na mijn Slot /
 En beyus my dat ick ben onthoden stracks / om tot
 Alphonso onse Prins in alder yl te komen /
 En dat op 't spoedighst dient de reys flux aenghenomen /
 't Gheen sp vertrouwen sal : Dus set my voozt te paert /
 De listigheyt ontdeekt baeck vuyler Hoeren aert. binnen.

Avanturade op 't Slot.

Avantu. Lonckende Venus : ghy uyttrauntende Goddinne!
 Minn'lijcke Cupido, ghy beyde die de minne
 Soo troetelt en lief-kooft met aenghenaem onthael !
 Begunsticht bid' ick my tot schooningh van mijn sael.
 Mijn Romio ter jaght gheloof ick is ghereden /
 Mits hem de jaght behaeght / gh'lijck my wellustigheden :
 Ick bind' hem niet op 't Slot : ach Romio ! soo ghy
 Met jaghen u vermaeckt / vermaeckt de minne my :
 Diepende Amador u siere frijse standen /
 Die boepen dese ziel met minnelijcke banden.
 Ach Hemel ! sonder noch wel groter vzeughde zyn /
 Als ick behaghe schep in Amadors aenschijn ?

Mijn Amador, ick acht u Paris soon te wesen/
 Dermits ghy zyt volmaecht/als Paris was vooz desen ;
 Hoe sullen wy best vooz 't ghenot van onse lust
 Waekhand're smaecten doen ? mijn hert is ongheruft /
 In 't Bosch soo soumen ons doch endelijck verspiede /
 Het stuck dient wel belept/dat ons gheen smaet gheschiede :
 Stil daer is Romio: ha Romio mijn hert !

*Sy omhelst hem be-
 weynst.*

Romio.
 Avanturade !
 Avantu.

Lief ! wat lijd' mijn ziele smert
 Als ick u by-zijn mis ! waer was mijn Heere jaghen ?
 Mijn schoone/Romio, mijn lust en wel-behaghen/
 Waert ghy met honden wpt/ of liet ghy Dalcken blien ?

Romio.

Mevrouw ick heb van daegh gheen Hond of Walck ghesien/
 Maer heb soo inder pl van Papels daer ontfanghen
 Dit schrybens : dat ick stracks/sonder te toeben langhe/
 Daer komen moet ten Hof : de Coninck my ontbiet.

Avantu.
 Romio.
 Avantu.
 Romio.
 Avantu.

Om welke oorzaeck doch ?
 Dat weet ick selver niet.
 En hoe langh sult ghy doch te Papels wel vertoeve ?
 Een dagh of vier ick acht.

Laes hoe ick my bedzoeve !

Romio.
 Avantu.
 Romio.

Ick wenste Romio mocht blijven by sijn Vrouw.
 Ick wensf' Avanturad' dat ghy my waert ghetrouw ! *Sy niet hoort.*
 Hoe sept mijn lief ?

Avantu.

Dat ghy my mooght verwachte /
 Soo haest het moogh'lyck is.
 Hoyt sult wpt mijn ghedachte

Romio.
 Avantu.

Ghy wesen Romio ! mijn lief en waerde Helt /
 Mijn ziel om u af-zijn te jammerlyck haer quelt:
 Lief-waerde Romio ! die van Avanturade
 Omhelst sal eeuwich zyn. *Sy kust hem.*
Sy niet hoort. Ach waren woorden/baden !

Romio.

Mijn uptverkozen beelt ! hemelsche hepligheyt/
 Avanturade is ten dienst u staeghs berept:
 Laet my aen-minnigh u mijn Romio om-narremen !
 De Goon behoeden u.

Avantu.
 Romio.

Die u soo me beschermen/
 Mijn Dienaer zaelt terstont mijn bypne hackenap /
 Ick volgh u na de stal.
 Ick doe mijn Heer gheleyp.
 Soo doet : maer ick vooz al moet Amador noch spreeken/
 Ick sal stracks by u zyn.

binnen.

Avantu.

Dat zyn bebeynsde treecken:
 Gaet ghy wanschapen beelt/en nimmer weder keert/
 D Kamerlingh alleen mijn hert en ziel beheert :
 Afgrijpselijck ghesicht ! ha Romio ick schricke/
 (Hoe wel dat ick my beyns) vooz 't opslaan van u blicke !

Wanneer ghy my ghesaecht / voel ick een *Cygher* wzeet /
Of ander onghediert / dat anghste doet met leer :
Daer is mijn Amador ! *Sy vlieghe hem om de bals.*

Amado. *Mijn Heer die sal verrepfen /*
Soo ghy hem spzecke wilt / ist tijt.
Avantu. *Doozwaer ick pepse /*
En oberdenck met list wat ick hem segghe sal :
Vertoest hier Amador.

Amado. *Wel aen : mijn Heer bebal*
Daer alles my te sien / en op sijn *Dzouw* te letten /
En 't spoedighe vertreck wat upt haer sin te setten :
Maer sy ghelijck ick weet / sy beynst haer vooz mijn Heer :
Doch waerom of sy my hier wachten doet alweer ?
Avantura
de uyt. Ick vrees dat dooz de lust van dese schoone *Dzouwe* /
Ick endelijck noch kom in jammerlijck benouwe :
Maer 't is te laet bedacht / *Mezouwe* zijt ghegroet.
Sy vlieghe hem om den bals.

Avantu. Ick danck u Amador, mijn lussjes lief voldoet.
Amado. *Mezouw* mijn Heere heeft my dese last ghelaten /
Als dat sijn afzijn ick u upt het hoofd sou pzaaten.
Avantu. Sijn afzijn Amador doet leven my verheught /
't Is waer / ick beynde my / dan nu mooght ghy met vzeught
Gans onbekommert t'hans tot uwe lust gheraken /
En wat dat Hemels is / naer u beliebe smaken :
Du sal u lieve ziel mijn poef te blanche leen /
Haest streelen naer haer wil in stillighept alleen :
Zijt onbekommert vzy / k sal zael en kamer-deure
Niet slupte dese nacht / en teghen elles uren
Derwachten u mijn lief / ghy fiere *Lelp-blom* !
Amado. Maer ach hoe sal ick u omhelsen ! als ick kom
(*Dytmuntende Goddin*) te legeren in 't bedde
Dan *Romio* mijn Heer !

Avantu. *De saeck die sal sich redde /*
Ick sal u komste dan verwachte.
Amado. *D verlaet /*
Ick schzicke gheen ghebaer / het ga dan hoe het gaet.
Avantu. *De saeck en lijt geen last / wie weet doch ons secreten ?*
Amado. 't Is soo met list belept / dat ick het selfs nau weete :
Mezouw 't is schepdens tijt / vooz dat ons pemant siet.
Avantu. *Gen kusje vooz 't vertreck.*

Amado. *Dat dient gheweygert niet /*
Mezouw tot t'avondt dan. binnen.
Avantu. 'k Sal op u komste letten / binnen.
En mijne *Romio* twee hoozens op gaen setten.

Coridon en Philida.

- Corido. Indien de Echo kon o Philida mijn klachjes/
 Men u vertelle schoone Pimphe/u ghedachjes
 Beweghen soude haest dijn gantsch versteende hert/
 Waerom dat Coridon moet lijden soo veel smert.
 Ha Philida hoe kont ghy Coridon ontlegghe/
 Met soo ghestadigh neen/en nimmer ja te segghen?
 Sal ick u lieve hert dooz smeerken noch ghebeen/
 Dooz bidden en ghebley/dooz lieffelijke reen/
 Ontstecken nimmermeer met wederliefdens voncken?
 En ken bekoozen ick u niet dooz lodd're loncken?
 Ghy weet hoe vaech ick u booz voghen heb ghelept
 Mijn suppe liefde/die ick altoos noch berept
 D ben te off'ren op: heeft alles gheen vermoghen?
 Hoe of waer dooz kont ghy doch werden eens bewoghen?
 Verlanght ghy na mijn doodt ick sterbe graegh om u.
- Philida. Neen Coridon,maer dat ick Philida ben schu
 En anghstigh booz de Echt/daer heb ick toe veel reeden:
 Ghy Herders offert ons wel hondert dupsent eeden/
 En sweert ons soo veel trouws te houden in de Echt/
 Dat het onmoogh'lijck is te doen al wat ghy seght.
- Corido. Ach Pimphe my verschoont!
- Philida. Hoe ken ick u verschoonen?
- Corido. Ick sal u Philida opt rechte liefde toonen.
- Philida. Opzichte liefd' waer goet/ick acht gheen troetel min.
- Corido. Is liefde anders dan/als minne in u sinn'?
- Philida. Hoe vraeght ghy Coridon? soub' liefde min ghelijcke?
 De min is wulps en gapl/de liefd' is supberlijke/
 Daer liefde is/is Godt/en wat de minne bzept/
 Ghetuygghet het spreekwoort noch/dat vaech de kneppel schiept:
 Seght eens/wat liefde vraeght ons Lantsvrouw tot haer Heere?
 Gheen liefde/want de min doet daegh'lijcks haer boeleeren.
 Fy grouwelijcke soub' die gaple minne baert/
 De liefde Coridon is Goddelijck van aert/
 Dus kont ghy lieve my/soo liefd' my dan ghestadigh/
 Op hoop ick endelijck u werde mach ghenadigh.
- Corido. Ach Philida ick lief/de min die wil ick blien/
 Soo sal noch u/noch my noyt dese schande schien:
 Het dertel Hof (o Pimphe) is opghehoopt van sonden.
- Philida. Het waer te wensche noch dat elck op houden konde:
 1. Maer Coridon wat raet/
 De Werelt is te quaet/
 Te boos en loos van zede/
 Te pzachtig is de staet/
 En pzacht bzenght oberdaedt/
 Dooz Prins en Koninck mede.

2. Maer wy die op het Tant/
Gherust aen allen kant
Ons Dee soo simpel wachten/
En in een leeme want/
Dan hutten op de strant/
Ons vzedigh gaen vernachten.

3. Wy hebben meerder rust/
Wy hebben grooter lust/
Dan 't moedigh Hof baldadigh:
Want als d'een d'ander kust/
En elck sijn min niet blust/
Sijn stracks sp onghenadigh.

Corido.

4. Maer seght my Philida,
Hoe kommen sy soo dza
En wispelturigh minnen?
Ick lief u waer ick sta/
Ick rust/ ick hoed'/ ick ga/
Staeghs speelt ghy in mijn sinnen.

Philida.

Corido.

Philida.

Corido.

5. Ghy liefst dan Coridon.

Ick lief u supd're Sonn'.

En sult ghetrouw ghy blijven?

Soo ick dooz trouwe kon

Verdienen u/ ick won/

En sou u vloek haest dzyben.

Philida.

6. Du Coridon houdt moet/

Te haest en maecht gheen spoet/

Komt mozghen my weer spzecken.

Ick kus u.

Corid.

Philida.

Corido.

Dat komt soet.

Lief dese kroosen-hoet/

Ontfanght tot trouhepts teecken.

Philida.

Corido.

7. Ick danck u booz de eer.

Ick spzeek u mozghen weer/

Nch Philida mijn waerde!

Op gund my noch een keer.

Neen ick en kus niet meer.

Daer's soeters niet op aerde!

Philida.

Corido.

Philida.

8. 't Is Coridon te grof/

Den abondt valt al.

Corido.

Of

Ick u nu mocht ghelepde!

Ghelepde' my tot den Hof.

Dats Pimphe met verlof/

Maer dzoebigh valt het scepde.

Philida.

Corido.

|| Kust evenwel.

beyde binnen.

Romio

Romio alleen.

Romio. Den Italiaen sept wel/die niet kan simuleeren/
 Die is gansch onbequaem om landen te regeeren:
 Ick moet my beynsen me/ tot dat ick selver sie
 De helsche Dupbelin/verselt alleen met die/
 Wie dat haer gayle lust kan koelen en versade.
 Pp Echte-hzeeckster/sp ghy snood' Avanturade!
 'k Sal onghetwijffelt haest beletten uwe lust/
 En wzeecken my aen u/soo leef ick eens gherust.
 Mijn Dienaer gaf ick last behendigh op te passen/
 Want ick en twijfel niet/ of ick sal haer verrassen/
 Du soose ober 't mael gheseten sullen zijn/
 Soo kom ick stil op 't Slot/en niemant weet van mijn.
 Ha Romio, hoe schoon sal u Tragedie speelen!
 Pp Amador, doost ghy een Selmans eere steelen?
 Durst ghy het waerste goet/dat immer hy ontfingh/
 Als eyghen tasten aen? dat dunckt my sonderlingh/
 En stout van u bestaen: Du/ghy sult loon ontfanghen
 Na uwe wercken zijn/ dat sweer ick u eer langhe.

*Hier doet hy een Duyvels kleet aen: alsoo hy seght haer wercken
 Duyvels te wesen.*

Mijn tijdt die nadert al/ben aboundt dunckt my balt/
 Verandert Romio van wesen en ghestalt:

Het Slot ghy vast ghenaeckt / daer gaet de bal-brugh neder.

Dienaer Mijn Heer weest wellekom/treed' binne bid ick weder.

Romio. Dast dat ghy niemant seght ick weer ghekomen ben.

Dienaer In 't minste niet mijn Heer/daer's niemant die u kai/
 Sp singhen/springhen t'saem/ en niemant op u dorchte.

Romio. Vertrecht na binnen toe: Die/wie opt wzaecke sochte/
 Die bzant vast en die blaecht na gruwelijcke moozt/
 Daer al de Werelt doo? sal werden af ghehoort:
 Ick voegh my kamer-waert/om listigh te verstecken. binnen.

Avanturade in haer Slaep-kamer.

Avantu. Dupckt/dupekt doch bleecke Maen/en laet u glans niet bzecken

De blaetwe wolcken doo? blijft thans in dupsternis/
 Soo komt mijn Amador voo?secker en ghewis:

Ick heb de deure gans ontgrendelt al te maele/
 Op dat hy veplich kom hier by my inde zaele/
 Ach! hoe verlanght mijn hert om Amador te sien!
 Waer sou hy werden oock belet van d' Ebelien?
 Of dat hy breeft bekend te werden van de maghen/
 Die 't merken mochten licht/om namaels ons te plaghen:
 Neen 't is te wel beleyt/ en schalckelijck bedocht;
 Ter Werelt niemant gist dat dit gheschieden mocht:

Dus sal verwachten ick sijn komste met verlanghe.
 Daer ach! met hoe veel vzeughts sal ick hem wel ontfanghen?
 Stil hoor ick gheen ghewach? mijn Amador, waer blijft
 Mijn hellijse doch nu? ach hoe mijn geesse strijft!
 En woelt om uwent wil? wel aen ick ga my rusten/
 Maer ben ick sonder u/ soo ben ick sonder luste:
 Waer toe op 't sachte bed? het bed met al 't ghepluym
 Dunct my benaend' en bangh/ dies ick het bedde ruym/
 En voegh my by de deur/ myn lief daer op te wachten.
 Ick hoor dunct my gherucht: ha min! groot zijn u krachten:
 Daer risselt noch daer roert ter werelt niet soo sacht/
 Of daer wert Amador mijn hert om u ghedacht.
 Stracks meend' ick dat ghy quaemt in stillighept ghetroden/
 Maer nu ick omme sie/ lief/ zijt ghy noch beueden:
 Avanturade gaet/ treed' op u Ledekant/
 Daer slaet de klokke tien; nu sal haest by den handt

Sy treed' op
 't bed.

D hert/ u Amador hem selve flux verdoeghen.
 En ick haest komen sal tot mijn ghewent ghenoeghen.

Romio.
 Amado.
 uyt.

Wat heb ick groot ghebaer en vzeese upt ghestaen?
 Tot tweemaal meenden ick/ dat ick al was verbaen:
 Eerst quam de Camenier verby de Sael ghelooopen/
 En daer na stiet de kock de kelder- koocken open/
 Ick sozghde vooz ghebaer/ soo dat ick anghstigh beef/
 Het sweet dat vzeecht my upt/ ick weet naeu of ick leef/
 Doch weder moet gheschept/ de meeste pijn is ober.

Avantu.
 Amado.

Wie daer/ wat vooz gherucht?
 Wat anghst my doch noch grober

Hier ober komen sal?

Avantu.
 Amado.
 Avantu.
 Amado.

Wie komt daer in de zael?
 Hy vlieghet baer om den bals.
 Mij hert!
 Sy kust hem weer.
 Ghetrouw ick nu behael

En gloziense kroon/ bermits ick wiist te passe/
 Dat op bestemde uur ick u hier kom verrasse:
 Mijn schoone Enghelin!

Avantu.

Mijn waerde Amadoor,
 Ghy vzaebe Jonghelingh/ die eenigh ick verkooz!
 Ontkleed' u lief,

Amado.
 Avantu.

De Sael dient eerst ghestoten.
 Schuyft maer de grendel toe. Hy gaet stillerjes de deur grendelen.
 Du sal by ons ghenoten

Werden van dese nacht dat langh ghewenste soet/
 Daer ick upt teerende/ dooz lust me wert gheboets:
 Ach Amador! mijn lief/ nu sult ghy in mijn narmen/
 Men- minnigh upt ghestrecht/ u liebe lijf verwarmen:
 Avanturade sal dooz minnelijck ghestreel/
 D hertje vanden doen/ soo dat ghy gantsch gheheel

De mijne wesen sult,

Amado. *Weyzoutu/die sal ick wesen:*
Ick heb verkozen u alleen/en upt ghelesen/
Ick kom *Weyzoutu/* verwacht u Amador met lust.

Avantu. Ick wensch ghy by my waert/soo wierd' ick wat ghekust:
Komt soetertje wat d'zae.

Amado. Ick kom u lustes boete/
Hy trecke hem vaerdigh uyt tot 't onder-kleet.

Nu laet ick met een kus mijn Enghel eerst begroete :

Romio. *o* supkerighe mondt / waer Nectar ick upt supghe/
Schuypt de gozdijne toe/ Godt is nochtans ghetuyghe
Van dese oberdaet/ha snoode *o*chste-schender !

Hy trecke sijn Ponjaert, en gaet tot het bedde, en door steeckt hem.

Hou daer/daer/daer.

Amado. Opme !

Romio. Godt die een herte kender
Van alle menschen is/ die neemt hier wzaeck dooz mijn :
Verbloecte booswicht ! *Ruckt hem van de koets af.*

Avantu. Help Soon ! wie mach dit zyne

Romio. Leght daer baldadigh ris : was dit de danck en 't loone
Dooz Romio u Heer / met hoozens hem te kroone/
Avanturade wacht/ ghy sulter flux me aen.

Avantu. *o* Goden staet my by/hoe kom ick dus verraen!

Romio. Verraden zijt ghy niet / den Hemel komt maer wzecken
D geyle Hoerbergh.

Amado. Soo/soo/steekt dupsent steeken:

Avanturade 'k heb al langh hier vooz ghebzest.
Romio. Dit had u niet gebeurt/ waert ghy my trouw geweest : *hy doet*
'k Ben Romio u Heer / wiens bedde dat ghy schende. *de baert af.*

Amado. Ach Romio ghenaed' ! opme ick ben ten ende !
Rechtbaerdigh is u wzaeck : verbloecht' Avanturaed'. *Hy sterft.*

Avantu. Ach Romio bedaert / en gund' my lijfs ghenaed'.

Romio. Heen helse snoode pzy/ ick wil u vuple mercken/
De gantsche Werelt dooz/en ober al doen mercken.
Wel op mijn Hof-ghesind' /moozt/bzandt/vijst upt u slaep :
Hoozt niemant dan gherucht ? stil/stil.

Avantu. Verschoont mijn leven ?

Romio. Ach Romio ! Denckt wat ghy hebt bedzeben

Avanturade : ach dat ick mijn Godt en Heer
Niet gantsich en d'al vergeet ! Dievegghen van mijn eer :
Heen ick vermoozd' u niet/ ghy sult eerst selfs bekenne/
Hier komt de Docter met de Camenier, ende eenighe Dienaers
met Flambeauwen, alsoo 't nu nacht is.

Dat ghy met Amador doost onse echte schenne :
Daer hooz ick wozt gheklopt/ ick schuypt de grendel voozt :
Komt binnen al te mael/ komt siet hoe ick vermoozt

Heb Amador mijn knaep/ die by mijn Vrouw boeleeren
Hier quam/ ghelijck ick sagh/ in plaets van mijn/ sijn Heere
Avanturade seght/ en zijt ghy niet beducht
Noch in de suelle doot van Amador ?

Docter.

't Gherucht

Dan u mijn Heer/ dat deed' ons tot u komen/
Hoe is dit Romio ? is 't spoocherp/ of dzoome ?
Ghy Romio waert t'hang' na Napels toe ghereent.

Romio.

Na Napels Domine ?

Docter.

Na Napels.

Romio.

'k Aicht wel neent.

Camen.

Avanturade ach ! wat hebt ghy doch begonnen ?

Romio.

Swijght Perida met haer te spreken/ die gheschonne
De Kroes en Wely heeft in 't Hof van mijn welust/
Waer sp haer ritse minn' baldadigh heeft gheblust:
'k Was van de saeck berecht/ en daerom socht ick wzaecke.

Docter.

En is u lust gheboet ?

Romio.

Gansch niet/ ick heb vermaecke

Om te bedencken pets rechtbaerdighs : tot een straf/
Sal ick sijn lichaem haer gaen maecken tot een graf :
Heen dat 's te haesten doodt/ komt af Avanturade.

Avantu.

Kniet met my allegaer/ en bidd' vooz mijn ghenade.

Romio.

Ghenade ! Docter hoozt/ pets heb ick daer bedacht:
Ghenaed' vooz u/ (die ick de doot niet waerdigh acht!)
Heen afgherechte/ swijght; slupt Dienaer haer de lippe/
Ick heb u/ en ghy sult my (sweer ick) niet ont slippe.
Heemt Docter 't doode Wjck/ en kapt het vleesch van 't been/
En maeckt een knoocke Rif te samen weer by een/
Brengh' my de Hersen-pan/ daer wil ick af doen maecken
Een kroes/ waer upt sp sal noch daegh' lijcks konnen smaecken
d' Onkupsche gapte lust/ die vaeck sp heeft ghepleeght/
Met die/ wiens Beckenteel (sp doostigh zynde) leeght.
Het Rif sult in een has ghy hier ter spiegel hanghen/
Op dat sp daghelijcks sijn by- zyn noch erlanghe :
Maer haer/ op dat datmen siet sp d' Echte heeft ghesehent/
Ontbloot haer van haer hanz/ dat peder een haer kent :
Een swart langh hazzigh kleet sult ghy haer me bekleeden/
Als d' Over speelfters voeght/ wel billijck en met reeden :
Mijn Dienaers sozgh' draeght/ en past wel op de Sael.

Dienaer

Mijn Heer wat ghy gebiet/ dat doen wy al te mael. same bina.

*Verthooninghe, daer den Coninck Alphonso den Heer Rodrigo na Roma
sendt in Ambassade, om Florinda, Rodrigos Hysfrouw, onder wijle tot sijn
devorie te bekomen, die mede met de Coninginne in de vertooningh staet
bedroeft.*

Op de vertooningh.

Hier send' Alphonso Don Rodrigo in Ambassade.

Na

Na Roma in sijn naem : om aen de Roomsche Raden,
 (Tot voordeel van 't ghemeen) te soecken onderstant
 Teghens de Turcken, die ter Zee en oock te landt;
 De Croon van Napels t'saem betrachten om te schaden.
 Den Hemel gunnen wil, Rodrigo vroegh en spade
 Dit ampt bekleeden mach, het gheen hy by de handt
 Soo loffelick nu neemt, en dat weer triumphant
 Tot Napels voor den troon, hy luckigh mach verschijnen,
 Met Roomsche vrede, en bystant van haer Domijnen. *Gordijne vallen.*

Dayphilo en Laura.

Dayph. Wanneer ick Laura hoor/het vrolijck tierelieren
 Van 't soete Plum-ghediert / bemerck ick het oock viere
 Godt/die het alles heeft gheschapen en ghemaecht :
 Godt segg ick/die booz ons en onse kudde waecht:
 Menschouwt en overlegh/ of Godt niet wpt ghenade/
 Ons overbloedigh gheeft/ ontallijcke weldade ?
 Het Bee gaet tot de buyck in vette klav're blaen/
 Het saet en al 't ghewas dat lacht ons lieff'lijck aen :
 De Boomen botte me veel rijckelijcke looten/
 En alles komt van Godt/die Dozst van alle grooten :
 De Wolf noch eenigh Wilt hier meer vernomen werdt.

Laura. 't Is waer dat Godt den Heer toont sijn gheneghen hert
 Tot ons op 't hooghste/ doch/wy zijn ondancck're menschen.

Dayph. Ach Laura ! danckbaerhept by ons dat waer te wenschen:
 Maer 't sterffelijcke volck en denckt op 't sterven niet/
 Mae wellust en na vzeught een veder rent en bliet:
 Doch wie sijn Godt vertoorn/die lae sijn epghen boeten.

Laura. Dat's waer/ want elck sal selfs sijn schult betalen moeten.

Dayph. Maer Laura liebe Nimph/is Philida verlooft ?

Laura. 'k Heb 't Dayphilo verstaen.

Is 't mogghelijck ? ghelooft

Dayph. Zp (Laura) Godt den Heer/ dat dese twee vereenen.

Laura. Ick acht haer wel ghepaert.

Luck / hepl wil haer verleene

Dayph. d'Alghever / die de Echt de mensch heeft op ghelept:
 Van schoone Laura, ghy die dooz u supberhept
 Het hert van Dayphilo soo langhe nu beherde/
 Waer 't mede niet haest tijt dat ghy u straffhept keerde
 In milde soetigheen/ en dat ick me de ja
 In plaetse van u neen/cens hoornden wpt ghena ?
 Versacht mijn pijnne doch/en toont my u medoghen !

Laura. Ick doe u wat ick kan/ en wat in mijn vermoghen/
 Opt om u dienst te doen/ ick immer heb ghehadt/
 Dat was booz Dayphilo.

Dayph. 't Is soo mijn waerste schat /
 Maer u weer-liefde Lief/ hebt ghy my noyt ghegheben/

Daer laugh ick u om badt/en bidde sal mijn leben.

Heeft Tyter Galathe na langhe vzyerp

Niet echtelyck ghetrouwt ? nu Coridon en my/

Mocht ons te same me die vzeught deelachtigh werde !

Laura.

Wat sozght ghy Dayphilo, vooz Coridon soo verde ?

Sozght ghy maer selfs vooz u/ 'k weet Coridon die heeft

Al wat syn herte wenscht.

Dayph.

't Ghelwenschte woortje ja/ soo is mijn hert te vzeede.

Laura.

Dat ken niet wesen noch.

Dayph.

Waerom ?

Laura.

Ich heb mijn reeden.

Tyter en Galathea, Coridon en Philida.

Tyter.

Mel Dayphilo, wats dit ? Ghy twee hier dus alleen ?

Dayph.

Ja Tyter soo ick jupst hier kom verby ghetreen/

Moet schoone Laura my.

Laura.

Ich Dayphilo ghemoeten/

Galath.

Aplaes ick Galathe u met een kus begroeten.

Laura.

Ich danck u Laura seer.

Philida.

W mede Philida.

Tyter.

En ick met dese kus u weer beloone ga.

Dayph.

Heeft Dayphilo niet nieuws ?

Tyter.

Gansch niet.

Breemt is ons vooz gekomen/

Dat Romio te nacht te recht heeft wzaeck ghenomen/

Dan 't Goddeloos bedryf/ dat onlaugh's wy in 't velt

Ons Lantsvrouwa saghen doen.

Laura.

Ach wat ghy ons vertelt ?

Galath.

Het was de Camerlingh/ daer sy doe me boeleerde.

Philida.

Het was een guyt/ wie dat syns Heeren bedd' ont-eerde.

Corido.

Maer nu soo heeft sy haer op 't bedde by malkaer

Wel listelijck bekipt/ en op de daet aldaer

In enbelmoedigheyt upt'gulle wzaeck vooz steecken.

Dayph.

Ich schzick dat ick het vooz !

Laura.

En my het hert wil vzeeken.

Corido.

't Was Romio ons Heer/ die laest hier met ons sprack.

Galath.

En die 'k verhaelde hoe een Camerlingh soo strack/

Een onbebleckte tros van Mosquabelle druppen/

Dozst scheuren van de ranck syns Heeren : en die kluppen

Tot spot van Romio, die hem had' op ghebzacht.

Laura.

En was dat Romio? wie had' dat ont ghedacht ?

Galath.

Maer dat wy Galathe gheen moepten hier af krighen.

Ja had' ick hem ghekent/ ick had' wel moghen swijghen :

Wat Edelman is dit/ staet Dimphe wat ter zp.

21

*Rodrigo met eenighe Dienaers, gaende voor den Coninck
Alphonso in Ambassade na Roma.*

- Rodrig. Mijn Dienaers soo my dunct/ zyn wy hier dicke by
Het Slot van Romio, daer 'k meene te vernachten.
Wat Herders sien ick gins? het schijnt sy ons verwachten/
komt laet ons nader gaen: de Herders zyn ghegroet.
- Tyter. Ghy van ghelijcke me.
- Rodrig. Herd' rinnetjen ick moet
Pets vzaghen u.
- Galath. Wats dat mijn Heer?
- Rodrig. Den Heere
Van dit Kasteel sijn naem/ die soud' ick gaeren leeren.
- Galath. Sijn naem is Romio.
- Rodrig. Soo is hy my bekennt/
Is dit de naeste wegh?
- Tyter. Ja't Heer.
- Rodrig. Hoe wijt ontrent? Herders
Tyter. Ghy sulter dad'lijk zyn/ wel moet mijn Heere baren. binnen.
- Rodrig. Ick danck u voor de gunst/ die 'k danckbaer sal bewaren:
Dit is een Ridder/ die van Adel dapper groot
Ontspronghen is/ en die den Coninck my gheboot
Te spreeken aen/ hermits voor desen sy studeerden
Te Romo in de School/ en t'samen daer verkeerden:
Sijn naem is Romio, roept Dienaer aen de wacht.
Dienaer Ick gae ghenaed' ghe Heer.
- Wacht. Wie daer? staec seggh' ick.
- Dienaer Hou Schiltwacht,
- Wacht. Wie zijt ghy/ en van waer?
- Dienaer d'Ambassadeur met namen
Rodrigo, onsen Heer: versoecht dat ghy ons t'samen
Slot-vestingh gunnen wilt.
- Wacht. Daer's niemant die u ken.
- Rodrig. Gaet seght den Ridder aen/ dat ick Rodrigo ben.
- Romio. Wat is hier voor gheraer? wat's Heere u versoecken?
- Rodrig. Heer Romio, met gunst soo doofst ick my verkleoeken/
Soo Romio ghy zijt? mijn dienst u aen te dien.
- Romio. Ja ick ben Romio, van waer ghy Ebellien?
- Rodrig. Van Napels kom ick Heer/ en gae in Ambassade
Na Roma, Romio.
- Romio. Vertoeft/ ick u ghenade
Der-wellekomen sal: hoe mach Alphonso doch
Al baren Heer?
- Rodrig. Ghesont.
- Romio. Ick wenschte Heere noch
Met hem te spreeken eens.
- Rodrig. Hy doet u Ridder groeten.

Romio. *De selve groetenis (gheef Godt) de Coninck moeten/
Den Heer Ambassadeur die volgh' my met sijn stoet/
De gunst neemt vooz de gaef.*

Rodrig.

*Sp' sijn Heer beyde goet. binnen.
De keten gheslooten.*

*Avanturade in haer kamer, waer het doode Rif by haer staet
in een kas, daer een Gordijnjen voor hanghe, dat sy op schuyve ken,
sy sit en spint voor 't bedde, u haer hair gansch afgheschooren,
heeft een langh swart hairen kleet aen, schuyft de Gor-
dynen open, ende spreecke.*

Avantu. *Maer vind' men dzoever Drouw op dese Moeder aerde/
Als ick ap laep ben? de buyck die my opt baerde/
Verbloect ick/ Moeder ach! ick wensch ghy en de Goon/
My dzoef in barens noot hadden met dysent doon
Ter werelt voozt ghebracht: of dat de helsche honden
My hadden u ontruckt/en weedelijck verflonden!
Avanturade laes! wat mocht ghy doch beslaen?
Man had' u Romio, u lieve Man ghebaen?
Dat ghy u soo vergat? Gheen schatten noch gheen pachten/
Ja wat ghy wenschte/ of maer quam in u ghedachte/
Dan Daerlen of ghesteent/en alle kost' l'ijckheyt/
Dat kreeght ghy naer u lust/ u werde niet ontsept/
En noch soo ginght ghy u soo schandelijck vergeten:
Ha mijn benauwde hert/ o wzoegingh mijns gheweeten!
Een peder een die 't hoozt/ sal segghen t' mijnder schant/
Sp' heeft gheschent haer eer/ haer Man/ gheslacht/en lant:
By al den Adeldom en Edele Jofvrouwen/
Men bloecken sal de daet/en my vooz Hoere hontwen,
Piet waerd' Avanturaed' en zijt ghy om de Sonr/
Of 't held're Mane-licht/ t'aenschouwen, mits ick schon
De supbere natuur/ soo dartel en baldadigh:
Dooz my en is gheen hoop/de Hel sal onghenadigh
My wesen eeuwiglijck/ Proserpina met smaet
Sal my verbloecken om mijn buyle oberdaet:
Daer hanght mijn Amador tot knagingh vooz mijn ooghen/
Ha grouwelijcke Rif! mijn hert sal niet ghedaoghen/
Dat u ghebeente daer (met haecken op ghespaert)
My schrieken sal des nachts/en maerken daeghs verbaert/
Ick sal met handen u tot grups en stof ver scheuren:
Help Goden! ken op aerb' de mensch meer smaets gebeuren?
Avanturade denckt dat om u sonden schult
De Goon u straffen/ laes! en daerom hebt ghedult:
Beklaeght der minnen Godt/ verbloect Drouw Venus Soone/
Roept aen sijn Moeder wzaeck daer boven in haer thzoone:
O gaple minnens tocht/en nickerlijcke bonck!*

Die

Die schielijck ick ontfingh doo? 't lodderlijck ghelonck
 Van Amadors ghesicht : ha tintelende starre !
 Hoe starren ? seght helsvuur / dat dzoevigh my verwarre
 In Dupbels stricke kon : verbloecte Amador.
 En noch verbloecter dagh / doen ick mijn eer verloo? !
 O Cupido dit was en is al u bedrijven /
 Maer wacht u (k sweer u dat) ick sal u noch ontlijben :
 Daer is de kleyne guyt / nu vlucht byp / ghy en sult
 My niet ontkomen doch / nu is u tijt verbult.
 Wel hoe ist Cupido ? ick sie u / en ick trachte
 Om u te grijpen / doch vergeefs zijn al mijn krachtte !
 Avanturade heert / dat bid' ick u te rust /
 En sterft soo met berouw / laet sterben zijn u lust.

binnen.

*Hier wordt een tafel met spijs aengherecht, daer komt Romio,
 Rodrigo, Perida met de Docter, (haer ghewasschen hebbende) aensite,
 Romio send' om Avanturade: die stracks komt, (haer ghewasschen
 hebbende) gaet aen 't eynde van de tafel alleen sите, werdt haer van den
 Docter eeten ghegheven, van de selve spijs daer sy 't samen van eeten,
 Eyst endelyck te drincken, werdt haer het Beckeneel van Amador wol
 gheschoncken, daer sy nyt drinkt: daer wort ondertusschen ghespeelt,
 doch heel droevigh.*

Avantu. Mijn Heere met verlos / mijn herte dat is doersigh.
 Romio. Schenck haer het Beckeneel / mijn dunckt ghy werdt byppestigh.

*Hier wort haer het Beckeneel gheschoncken en ghegheven, sy drinkt
 een ofte twee mael, doet Reverentie, en gaet wech.*

Rodrigo Heer / ick merck dat ghy bekommert zijt /
 Om 't gheene dat ghy saeght / recht nu op dese tijt :
 Doch d' Heer Ambassadeur behoeft gheensins te schzicke /
 Ick hoop my Heere sal de saecke overwiche /
 Wanneer hy sal verstaen / het gheen hy heeft ghesien /
 Of waer de maeltijdt om stil- swijghend' moet gheschien /
 D' Oor saeck is dese Heer : en dat ter goeder trouwe :
 Die pzope die daer gaet / dat is mijn echte Vrouw /
 En die ick wettelijck voo? Gode heb ghetrouwt /
 Dyt gulle liefde / dat mijn laes te laet berouwt /
 Ter Werelt niemant kan stant- vaster liefde draghen /
 Ick heb haer tegen wil van Druuden en van Maghen /
 Doch met haer wil gheboert hier met my op het Slot /
 Ghetrouw gheliefd' altoos / dat weet d' algoede Godt !
 Ick sou om harent wil / daeghs dupsent mael mijn leven
 In pykel van de doot / ghewillighlijck begheven
 Wel hebben waerde Heer : Maer leyder 't ongheluck

Beschooz

Beschoot met dese Vrouw / my't grouwelijckste stuck/
 Daer van de Werelt doot men nieuwers af en hoozde:
 Let eens mijn Heer / let eens / dees Vrouw die vermoozde
 Mijn Ridderlijcke hert / en schenden eer en saem
 Doot gaple lust alleen / die haer was aengenaem/
 Vergat haer selven / ach! soo schandelijck mijn Heere/
 Dat met mijn Kamerlingh sy listigh doot se boeleeren.
 De Herbers op het velt die werden 't eerst ghelwaer/
 En hebbent / onbekent / aen my vertelt daer naer:
 Soo dat mijn liefde hoozt terstont in haer verkeerde/
 En ick een vond' bedacht / die vuple hoerdom weerde/
 Want voeghde my soo naer / dat ick het selber sagh/
 Hoozt doot wat middel doch: Ick kom op seck're dagh/
 En toon haer doot een Bzief / hoe dat ick was onthooden
 Tot Napels; en ick sepd' de reys lief is van nooden/
 Alphonso my ontbiet / sy hield' haer seer bedroeft:
 Maer ick / ick syzack Mevrouw te treuren niet behoest/
 Haer segghende adieu, quam savonts my verstecken/
 Daer / waer sy nu noch sit met schanden en ghebrecken:
 En daer quam in de nacht mijn snoode Kamerlingh/
 Die inde plaets van my sy minnelijck ontvingh:
 Doch alsoo haest ick haer malkander sagh onnarmen/
 Soo stack ick hem terstont het hert af / doot (sijn darmen.
 De Hoere (soo my docht) en was de doodt niet waert/
 Dies ick om grooter wzaeck / haer leven heb ghespaert/
 Permits sy alle daegh nu sterbe dupsent doode/
 Daer / waer 's haer Oupvets lust ghenooten heeft te snoode.
 Daer lief en waerde Boel / van hoofde tot de voet/
 Hanght by haer / als by 't graf der Helden wapen doet:
 En tot dien eynde sy haer lusjes niet vergeete/
 Soo moet sy daghelijcks daer dzincken en oock eeten:
 De kop daer sy upt dzinckt / is haer liefs Hersen-pan/
 Daer moet sy dzincken wut / alleen tot kuagingh van
 Haer grouwelijcke daet; haer doode Boel beschoutwen/
 En my haer vyant / haer sien daegh'lijcks onderhouwen:
 Soo dat sy alle uur siet dobbel herte leet/
 My die haer lebend' plaeght / doot die haer vzuunt schap deet/
 Tot voete van haer sonde; en hoozt hier beneven/
 Soo ert sy als ick eet / om laugh ghesraft te leven.
 Dat sy gheschoozen gaet / en in een happe pij/
 's om haer overspel / en snoode hoer derij:
 Gheen Heerlen noch gheskeent / gheen blonde blecht met stricken:
 Doeght d' onbeschaemde / maer wel naer ghespalckte blicken.
 Ghelieft u Heer met my eens darrewaerts te gaen?

Rodrig.

O Ridder Romio, wat heb ick daer verstaen!

Romio.

Ist Heere mooghelijck dat u dit kon ghebeuren?
 Rodrigó 't is alsoo / maer nu moet sy met treuren /

Met:

Met siechten en ghelween/weer boeten doen aldaer.
 Mijn Heere met verlof: ghy brengh ons strax by haer. binnen.

*Avanturade, in haer kamer sit aen haer Spinne-wiel,
 na datse de Gordijne heeft open ghebaelt.*

Avantu. Versmaet/bespot/beschimt/beracht Avanturade,
 Leest ghy bedroefde Vrouw/ alleen om u misdoede:
 Ghy hebt de aerde niet/maer d' Hemel selfs bedroeft/
 Soo dat ghy om u straf te klaeghen niet behoest.
 Ha Goden wasser doch in 't ent vooz my beschoozen
 Vergiffenis van sond'! of wou den Hemel hoozen
 Avanturades klacht/ soo soud' ick dzoefve Vrouw
 Vertrouwingh voelen/ en mijn daghen met beroutw
 Vooz brenghen klaeghelijck: daer gaet de zael deur open.

*Romio, Rodrigo, een Dienaer die een Flambeau draegt,
 komen by haer, Romio schuyft het kleet wech, dat voor de An-
 natomie hanght, daer Rodrigo af verschrickt.*

Rodrig. Van dzoeffhept Romio mijn ooghen overloopen!
 Anght-balligh schzick ick/ ach! ist moogh'lijck Romio?
 Romio. Het is ghelijck ghy siet / en inder daet alsoo/
 Spzeeckt met haer/ spzeecht haer aen/ sy sal u antwoort geben.
 Rodrig. Mijn Heer met u verlof: ick werd' dooz lust ghedzeven
 Met haer te spzeeken eens/ mijn stoutichept verschoont.
 Josvrouw is u gedult soo groot als ghy beoont/
 Ghelijck ick mercke/dat de straf ghy kont verdzagen?
 Sao sagh gheluckigher geen Vrouw ick al mijn daghen:
 Ist moogh'lijck Josvrouw/dat ghy duldbich dult dit leet?
 Avantu. Mijn Heer ick ken mijn fael/ gheen straf en kan soo wzeet
 De Slots-heer mijn aen doen; die 'k schaem mijn Aan te namen/
 Mits ick syn eere schon/en loffelijcke fame;
 Ick heb te goddeloos te buyten my ghegaen.
 Rodrig. Wat hooz ick Romio? mijn Heer de tranen staen
 My inde ooghen/laes! noyt sagh ick grooter wonder!
 Ach schoone Josvrouw/ach! maer Hemel seght/hoe konder
 In soo verweenden Vrouw/ soo angetrouwen aert
 Opt komen? daer ghy bebd' doch waert naer wensch ghepaert?
 Romio! ghy zijt van herten te beklaghen.
 Romio. Rodrigo laet ons gaen/een peder heeft sijn plaghen.
bejde als schreyende binnen.
 Avantu. Ghy Romio seght wel/ ick dooz mijn gale lust/
 En heb noch dagh noch nacht/ nach nimmer ure rust:
 Want alle ooghenblick/ soo dunckt my sien ick waere
 De gheest van Amador, met opghespalckte naere
 Oogen/oogen seght' ick/die als helsehe koolen buur

Mijn ziele schzicken doen : ooghen die my soo duur
 En kostelijcke staen : dat ick om haer verloozen
 Den Hemel heb / en daer den Hel weer vooz verkoozen.
 Ha Romio ! waer ick ghebleven u ghetrouw/
 Avanturade was niet op ghehoopt de rouw
 En kwaegingh die sy lijt : sy mijn verbloecte sonden/
 Mijn souden hebben my mijn eer en saem gheschonden/
 Mijn klaghende ghemoet/bekent mijn epghen schult/
 Dus moet ick hebben in mijn pijn (laes!) ghedult.
 Avanturade gaet : ick gae wel/ maer met quelle
 Soo leef ick nacht en dagh/ als in een naere Helle.

Sy haelt de Gordijnen toe.

*Florinda met haer Staet-Iofferen, des morgghens na den
 Hof gaende, werd' ontmoet van Paulina Coningin,
 met haer ghevolgh.*

Florin. Kupsche Diana, ghy uptmuntende Goddinne/
 Ghy sup're vooz-beelt/en deught-licbende vziendinne/
 Laet my doch aen de Keep/ mee met u Maeghden gaen/
 Soo wert mijn eere hier van niemant niet misdaen:
 Alphonso onse Pzins/ (sy Coninck hoogh gheboozen!)
 Die staet mijn na mijn eer/en tracht my te bekoozen
 Met schatten en met gout/ha nickerlycke graeght/
 Die my Godt weet het/ach ! soo gruwelijck mishaeght.
 Rodrigo, laes ! ick voel/dat hy u heeft versonden/
 Alleen om dat u kupsche Vrouw sou zyn gheschonden !
 Want sedert u vertreck/Rodrigo waerde Heer/
 Soo heeft hy goddeloos vervolght my op oneer :
 Doch nu Alphonso ick u eerloosheyt bemercke/
 Nu sal mijn eed'le ziel daer stadigh teghen wercken :
 Rodrigo waerde Helt/Florinda die en sal
 D noch haer epghen eer/niet bzenghen tot een val :
 Ick meen behendigh hem sijn gape lust te snopen
 Met reeden/dat hy noch sijn selven sal verfoepen/
 En soo dat niet ghebeurt/sal met Lucretia
 Ick eerlijck steruen/en u eerlijck laten na :
 Gheen schender sal hy hem van onse bedd' beroemen :
 Daer is de Coningin.

Paulina.

Mer haer

Staet-dochter.

Florin.

Paulina.

Florin.

Paulina.

Bercierde Hesp-bloeme !

Geurige Roosjes root/ghy schoone Culpa blaen !
 Pluckt Maeghden/pluckt my daer wat bloempjes inde laen.

Pzineeße weest ghegroet.

Florinde hier alleene?

Tot dienste van Dewrouw/Pzineeße waer doch heene ?

Ick soeck de eensaemheyt Florinde, om mijn gheest
 Wat te vermaecke/laes ! maer waerom zyt gheweest.

Ghy

Ghy hude moeghen vzoegh ten Hoobe niet? ick dachte
Dat alle ooghenblich ghy komen fout/en wachten
W soo met lystsaemheyt/mijn hert Florinde is
Tot stervens toe benaewwt.

Florin. **O** Soon hebt deerenis!
Wat's dit Princesse doch?

Paulina. Alphonso, ach mijn Coningh!

Florin. Hoe ist daer me?
Paulina. Ach dzoebighe vertooningh!

Florinde nacht noch dagh en ken hy ruste niet/
Gheen slaepe komt in hem.

Florin. **D**at is Medzouto verdziet

Paulin. Hy mymert waer hy gaet/gheen dranch noch oock gheen spijse

ken hem vermaecken/laes! ick schijn hem een afgrijfen

Ce wesen/ach Florind? gheen bede noch gheklagh

Der staet hy/maer hy gaet verbloecke nacht en dagh

Sijn ongheluck/en dat de Soon hem teghen streben/

En straf misgunnen om wellustigh hier te leben.

Wat liefde/wat onthael/wat vruindelijck ghespreck/

Wat streekingh/wat gheblep/hy luy stert met de neck:

Soo dat ick vrees Florind' soo 'k hem niet kan verwinne/

Wooz grooter onheyl/en wooz dwaelingh van sijn sinne:

O Croon van Napels, die ghedreygh wert van de Soon!

Florin. Princesse koningin/dit ben ick onghedwoon/

Paulina. **D**at onse koninck treurt.
Florin. Florinde boben mate.

Paulina. Hy treurt daerom/dat ick sijn lust hem niet toe late. *niet hoort.*

Paulina. Princesse maticht doch u herteleet en rouw
Florinda 't is mijn Man/en ick/ick ben sijn Drouw.

Florin. Sijn dzoefheyt mijn benaewwt/ sijn quellingh is mijn pijn.
W hy-zijn is sijn doot/my soecht hy/maer niet vyne *Sy niet hoort.*

Paulin. En sal hy dat hy wenscht: Princes is 't langh verleen/
Dat hy bevanghen wiert met dese swaricheen?

Paulin. Florinde juyft dien dagh/die ooghenblich en stont/
Doen hy Rodrigo af naer Roma heenen sont/

Doen hy u waerde helst u wooz een wijl ontleende.

Florin. **W**iens dzoebighe vertreck soo bitter ick beweende?

Paulin. Rodrigo heeft u last/dan lach soo veel in?

Florin. **I**ch bidde nacht en dagh well'boozen Coningin/
Dat mijn Rodrigo mach gheluckigh weder keeren/

En d'Ambassade doch upt rechten mach met eeren/

De Gooden wensch ick dat ter herte ga mijn klacht.

Coninc. **F**lorinda in den Hof/wel wie had' dit ghedacht/
uyt met sijn Dienaers. Du moet Paulina ick bebeynsdelijck wat steeleu/

Om van Florinde me een kus vijf/ ses te steelen?

Paulina Coningin/hoe hier dus soet verselt? *kust haer.*

Paulin. Florinde bond' ick hier. Florind. **W** komste my ontstelt! *niet hoort.*

Florinda

- Coninc. Florinda zijt ghegroet / ik verheugh my dat ick bonde
 D beyde hier by een.
- Florin. Ick danck de Koninck: Konde
 Ick nu bedencken vets! hoe raeck ick hier van daen? *niet hoort.*
- Coninc. Hoe ist mijn waerde ziel? weest byzlijck; nu wel aen
 Florinde, lustigh weest/waer toe bekommernisse?
- Florin. Hoe ken ick byzlijck zyn/als ick Rodrigo misse?
- Coninc. Rodrigo ick verwacht/wiens staet dooz dese reys?
 Soo hoogh sal rijzen/tot in 't Princelijck Palleys/
 Een machtigh Dozstendom Rodrigo ick toe epghen.
- Florin. Al maecht ghy hem Monarch/ soo sult ghy my niet neppen
 Alphonso tot u lust. *niet hoort.*
- Coninc. Wat seyt Florinde doch?
- Florin. Dat om Rodrigo ick ghestadigh dencke: och!
 Mijn Rodrigo!
- Paulina. Ghy moet Florinda leven staetigh.
- Coninc. Dat's waer Paulina, Vrouwe voeght te zyn ghelaetigh.
- Paulina. En daerom Dichte stelt u herte doch te vreen/
 Ick bid u staecht met my vdracvighde gheween:
 Alphonso is bedaect/ syn gheest is weer ghekomen.
- Florin. Dat doet syn gale lust/en dat hy my vernomen *niet hoort.*
 Hier heeft/Princes/hoe ken het teed're vrouwen hert
 Verluste doch? dat knaeght en guyne gaet met smert?
 Rodrigos af-syn laes en ken ick niet vergheten!
- Coninc. Florinda waerom doch? Florinde die moet weten/
 Dat haer geen meerder eer ken werden aengedaen:
 Rodrigo is met staet / selfs in persoon ghegaen
 Als Koninck; waer in ghy te scheppen hoorz u lusten:
 Daer klaeght Florinde by/Alphonso sal niet rusten/
 Dooz ghy syn wille doet. *sy niet hoort.*
- Paulina. Hoe meent den Koninck dat?
- Coninc. Ick bid Paulina haer om 't geen ick garen hadt/
 Florinde zijt getroost: Ick mensche dat Rodrigo *dat sy dit niet*
 De moortz gheslagen hadde/gheluckigh soud' de Wa *hooren.*
 Wesen/ die my brachte eerst trdingh van syn doot/
 Soo waert ghy sonder Man/en ick mijn lust ghenoot.
 Mijn Koninginne laet den Hof ons wat dooz wand're.
- Paulina. Ick volgh syn Majesteyt.
- Coninc. Ach of ghy met malkand're/
 Ghy en Rodrigo, van de donder waert tot stof
 Gheslagen! *Sy niet en hooren.*
- Paulina. Wat seyt mijn Koninck daer?
- Coninc. Dat tot lof
 Van u Florindaes naem/haer staet ick wil verhooghen:
 Ick maecht' haer uws ghelijck/soo 't was in mijn vermooghen.
- Paulina. Soo mooght ghy Dichte u gheluckigh achtte wel.
- Florin. Hy maecht en stoocht dooz my een pelycke Del!

Mehzouwe 't wert haest tijt dat wy ten Hobe keere.

Paulina. **Mijn Prince gaet ghy mee!**
Coninc. **Ich danc Paulina seere!**

Florin. **Gaet met Florinde ghy: Florinde boept mijn geest!**
Coninc. **Langh leeft den Koninck.**

Alphonso doch in 't ent dat bid ick u genadigh!

Florin. **Sijn Mafestept vaert wel: maer uwe lust baldadigh/**
En sult ghy inder eeuw van my verkrigghen niet.

Paulina. **Wy gaen dan met verlos.**
Coninc. **Reverentie en beyde binnen:**

Gaet blinckende Auroor, dypcht glinsterende Mane/
Alphonsoos Sonne-licht bedroeft begint te tanen:

Florinde soo u glans Alphonso niet verlicht /
Dooz lodd're lonckjes en aenminnelijck ghesicht/

Dooz liefom-narmen/en behollinghe van reden/
Soo sal ick u met my ter Helle voeren mede:

Ich ben u Koninck/en mijn lust ghy moet voldoen/
Wat schyoomt ghy: mits op ons doech niemant sal vermoen.

Bloosende kaeckjes, schoone ooghen!

Blonde vlechjes, mane booghen!

Roofse lipjes, wir gherant,

Kuyde kinnetje, lieve hant!

Poel'le borsjes, blancke narmen,

Hebr doch deernisen erbarmen,

Lief Florinde, biedt my troost!

Laet ick in u schoorje dalen!

Laet ick daer mijn adem halen

Dat mijn hertje sich verpoost.

Rodrigo heb ick af na Roma toe ghesonden/

Op dat te listigher ick haer verleyden konde;

Met lossenis van staet/met schatten noch met pacht

hen werden sy verhoert/ ik heb al te wregh ghebracht/

Waer dat behendigh dooz men kennen sou behooren

De grootste Brout op aerd/maer sy en wil niet hoozen:

En eventvel sy moet/ sy moet en salder aen/

Al sou mijn gantsche Landt/ ja Rijck daerom vergaen:

Ich sal haer met ghewelt/om haer hardneckigheden/

De Hely plucken van haer sup're frisse leden.

Rodrigo en Romio met haer ghevolgh.

Rodrigo. **Du Romio, mijn tijt moet waer ghenomen zijn/**

Doch ick mijn Heere wensch/ ghy eens weer om by mijn
Ten Hobe komen mocht/om de gheuoate deughde.

Wte

De te vergelden weer.

Romio. Op 't hooghst ick my verheughde
Rodrigo, doen ick u my sach dees eere doen
Dit's Konincks naem/mijn Heer/ 't was byten mijn vermoen/
Hoogh moogent Ed'le Doost/ dat my den Koninck kende/
Of groetens dooz u foud' aen sijn Dienaer zende :
Ick danck d'Ambassadeur vooz d' eer die hy my deedt.

Rodrig. Ick blijf den uwen gantsch tot uwen dienst gereet/
Doch Ed'le Ridder/ 'k heb petz van u te begeeren/
En' gaet u selver aen.

Romio. Wats dat mijn Ed'le Heere ?

Rodrig. 'k heb met verwonderingh' hier alles nu gesien/
Ja 't geen ick noyt en docht dat immer kon gheschien.

Romio. Dat is Rodrigo waer.

Rodrig. Maer nu Avanturade
Berouw en herteleet heeft van haer snode daden/
Soo wens ick wel dat ghy haer in genade naemt/
Ghy zyt soo eereijck te voozen soet ver saemt
Gewees/mijn Ed'le Heer/en dus ken u geslachte
Toe neemen niet/ waer op vooz al ghy dient te achten :
Vergeest haer/bid ick doch/haer sael/en neemt weer aen
De Sonderesse/die u heeft en Godt misdaen :
Belooft ghy Ridder dat

Romio. Haer sael een ander leere/
En schoon sy heeft berouw/geschonne blijft mijn eere/
Doch lichtenis van straf met tijdt ick haer wel geef.

Rodrig. Ach Romio ! ick sweer soo waerlijck als ick leef/
Dat dese saeck my gaet geheelendal ter herte/
Florinda weest my trouw

Romio. Ick Heere heb met smerte
Dit alles dooz gebzacht/ de daedt geen schooningh dult.

Rodrig. Dat ken ick me met u/ het is alleen haer schult :
Nu Romio Godt wil (als tijdt en standt sal komen)
D' hert beweegen/Heer/mijn reys dient aengenomen/
Ick danck u vooz de gunst die ghy my hebt betoont/
Langh leeft Heer Romio !

Romio. d'Ambassadeur verschoont/
Dat ick na waerde niet sijn achtbaerhept tracteerde/
Groot doch sijn Majestept.

Rodrig. Alwat ghy opt begeerde
Van my/ dat sal geschien : mijn dienst bied' ick u aen.

Romio. Ick sal d'Ambassadeur dooz 't bosch geleyden gaen. binnen

Florinda.

Florinda.

Diana moet hier (met een boogh en kooker met pijlen om haer hals hanghende) altydt ontrent haer op het Toneel blyven sonder spreekken, doch sal in 't eynde van 't Spel het beslyt segghen.

Florin. **W**arst uyt benaentude bozst/ klaeght/ ach! besturbe lippe/
Mits hoope my ontglijt/ en dat mijn Schip de klippe
Te naken vast begint/en soo de kiel eens stoot/
Soo is Florinde laes! in pynckel van de doot :
Mijn Schip dat is mijn eer/ de winden en de blagen
De kroninck zyn/ die my gestadelijck na sagen/
En die my soo beset hebben op lagher wal/
Dat het te vzeese staet/ ick schip-bzeuck lijden sal :
Waer ghy al goede Godt/ ghy Schepper aller saecke/
Gun dat mijn ziele doch in geen bekoozingh raecke;
Laet het verbloecte gelt mijn loffelijcke naem/
Noch oock het vleye van den kroninck/ d'eere faem
Niet steele doch! want dees wellusten op der aerden/
Den Overspeelbers wegh en pat ter Helle haerde :
Daerom Florinde blijft Rodrigo doch getrouw/
Hy is u echte Man/ en ghy sijn echte Vrouw :
Strupt ghy Alphonsoos lust/ ghelijck dus langh ghy deede/
D Godt u stercken sal/ ghy sult hem over reeden :
En of hy met geweld u lichaem tasten aen/
Soo sult bymoedigh ghy zyn boosheyt weder staen/
Als d'eerbaere Galdræd' daer Kepsen Or' den derde/
Een geestelijck persoon/ ja klupsenaer om werde/
Dermit sijn gaple lust/ sy reed'lijck hem sloegh af/
Soo dat Bellincion hy eynd'lijck haer noch gaf/
Sijn trouwe Kamerlingh : waer dooz de kupsche Maeghden
Haer spiegel' len moghen/ aen Galdrada d' onverschijde.
Daer is den kroninck weer/ help Gode staet my by.

Coninck
uyt.

Coninc. Florinda in den Hof? soo mach Alphonso by/
 (Welwil sy eenigh is) nu om sijn lust haer vergen.

Florin. **I**s hier geen upthomst? ach! waer sal ick my verbergen?

Coninc. **B**evrouw Florinda, ha wat luck ick u ghemoet?

Florin. **A**lphonso, om mijn lief Rodrigo ick een vlaet
Van laetwe tranen stozt/ vermits ick Dinne vzeese/
Dat hy/ of hier/ of daer verongeluckt mach weesen:
Mijn ziel genaed'ge Heer/ is tot der doot bedzoest.

Coninc. **G**hy Dichte om u Man te treure niet beshaeft/
Rodrigo ick ver staet die komit/ tot mijn misshaghen/ *Sy niet hoort.*
Want ick wel wenste dat de moort hem had gheslagen.
Mijn Dichte weest gerust/ laet doch 't robijne root
Van urde haekstjes hepd' niet als de blecke doot
Beskerben/ schoone Vrouw; ghy wepgert de nature

- D' supb' re Sonne-glans/ die 'k sie dat alle ure/
 Ja alle oogeblick ghelijck de Sonn' verdwijnt.
- Florin. Alphonso Koninck/ mijn ghenaed' ge Heer/ het schijnt/
 Dat mijn/ mijn herteleet te grave noch sal sende !
- Coninc. Florinda Nichte laet u d'zoefheyt nemen ende /
 Siet u Alphonso aen/en die u troost komt bien;
 Laet Nichte (bid ick u) mijn wille nu gheschien/
 Ick heb u beeltenis soo langh nu aenghebeden /
 En pberich gebolgh't/ met minnelijcke reden:
 Hoe kont ghy waerde Vrouw/u Princens lust weerstaen?
- Florin. Alphonso raet ghy my Rodrigo te verraen ?
- Coninc. Verrade Nichte/hoe/wie sal ons doente merken ?
- Florin. De Voghels inde lucht/sien vaech der boosen wercken.
- Coninc. 't Onredelijck en kan daer niet van b'zenghen uyt.
- Florin. Sp klappent ach ! mijn Prins !
- Coninc. Hoe doch ?
- Florin. Dooz haer gefluyt.
- Coninc. Dochtans Florinda moet/en sult ghy doen mijn wille.
- Florin. Ick bid' sijn Majesteit/hy dese graeghte stille : *Sy knielt.*
- Dan waer Alphonso komt u dese frenesij ?
- Coninc. Bedaerd' u doch o Prins ! wilt ghy verkrachten my ?
- Wilt ghy vergelde niet mijn langhe dienstbaerheden/
 En wep' te my 't ghenot van uwe schoone leden /
 Soo moet ghy doch dooz dwangh in 't end' mijn wille doen.
- Florin. Waer is de Konincks eer ? ach ! Hemel wilt u spoen
- Met bliem/ en met vuur/ en felle donder slagghen/
 Op dat den Koninck schzick en vloech sijn minne vlagghen !
 Sijn Majesteit betaemt de Echte-schenners smoot /
 Te straffen selver met een schzickelijcke doot :
 Ghenaed' ge Heer/ ick bid' laet my ghenade binne !
- Coninc. Ghenade geef ick u/ gheeft my u weder-minne;
 Wat meerder v'zunt schap kan een Prins sijn Onderdaen
- Bewijsen? als Florind' ghy eere hebt outfaen ?
 Dijn Maeghdelijcke staet heb ick verschoont Florinde,
 Oock weet ghy/ dat ick u booz desen langh beminde :
 D' Man is al dijn eer/daerom voldoet mijn lust.
- Florin. Soo dan den Hemel 't quaet me ware onbekruft :
 Ghenaed' ge Heer/ mijn Godt die alles heeft gheschapen/
 Die weet ick alles siet/ en nimmermeer en slape;
 Soo dat sijn straffe roe de boose menschen d'zegght !
 Ick bidd' mijn Koninck/ dat ghy u tot Gode neppgh't/
 Soo sult een afkeer haest/ ghy krijgghen van de sonden.
- Coninc. Dat liefde sonde is/ ick noyt bedencken konde:
 Florinde soo ghy my de blamme van mijn min
 Niet blussen wilt/uyt gunst/soo sweer ick/ datmen in
 De Werelts Onne-krept's sal van mijn minne hoozen !
 Want siet/ ghy zyt mijn lust/ ick heb u uytverhoozen;

Florin. En daerom gund my doch mijn minnelijck verfoeck.
 D'gapl onkupsche lust Alphonso ick verbloeck:
 Soud' ick Pauline, ach! mijn Pichtens eere scheinne?
 En met voozbacht/en wil/de Hellsche poozt in renne?
 Waer dat mijn ziele sou om sulcke Godd' looffsept/
 Ghepijnicht werde/laes! van eeuw tot eeuwighheyt:
 D' dagghe neemt veel eer/ en geeft my d'puyt stecken.

Coninc. Ghy sult mijn wille doen/ of mijn sal macht ghebzecken:
 Wat staet Alphonso doch soo langhe nu en dzaelt/
Hy treckt sijn gheweer, sy wijckt en valt op haer bloote knien.
 Daer niemant is ontrent/'t verstant inwendigh maelt!
 Du voozt Florinde, laet den Koninck naer sijn wensche
 Sijn minne blusschen.

Florin. Dat tot spot van alle menschen
 Ick Prince leven sou/soo ick die sonde deed'!
 Deen Koninck/ ick en bzaegh naer Hel/naer doot/noch leet:
 Mijn eere acht ick meer als al des Werelts schatten/
 Ick bzees Alphonso niet/ u d'zegghen noch u pratten:
 Maer gaet in u ghemoet/ en u gheweete quijt/
 Soo sult ghy selver sien/dat ghy uyt sinnigh zijt:
 Mijn leven kont ghy my/maer niet mijn eere roben.

Coninc. Mijn wil sult ghy boldoen/u leven daer en boben/
 (Dat sweer ick u Florind') haest nemen sal een ent.

Florin. Mijn eer soo langh ick leef/niet werden sal gheschent.
Hy grijpt haer aen, sy worstele daer teghen.

Ach Prince u bedaert/besadicht doch mijn Heer/
 Denckt wat ghy my gheraen vooz desen hebt wel eer:
 Hoozt/hoozt doch/bid' ick my/vooz 't quaat ghy gaet beginnen!
Coninc. Deen/neen/ghy moeder aen/ ick wil dat ghy mijn minne
 Sult blussen dadelijck.

Florin. Geen schande my geschiet/ sy treckt eenstylet.
 Die mijn Rodrigo Prins/ sal strecken tot verdriet:
 Siet daer/ met dese punt ick selver waeck sal nemen.
Hy schiet toe en vat haer, en ontweldicht haer de Ponjaert.

Coninc. Mijn leven laet ick eer/mijn Croon en Diademe/
 Mijn min Florinde, moet ghy blussen vooz u doot.

Florin. Mijn Godt staet my doch by in 't uysterst van mijn noot! *Hy knielt.*
 Alphonso, soo de blam van mijn twee tintel sterre/
 Of soo de gabe die natuur my gaf/ verwerre
 De Konincklijcke ziel; de ooghen krabb' ick uyt/
 En schein met naghels soo d' Albaste witte huyp:
Sy maeckt haer in 't aensicht met een sponsje bebloet.

Daer/daer Alphonso daer/ ken ick u noch vermaken?
 Mijn mont ick scheuren sal/en sparren op mijn kaken/
 Op dat afsghelijck ick u verschzicken magh.
Coninc. Ick wil mijn wille doen/schoon of sy Dupbels sagh.
Hy wil haer wech sleepen.

Florin. Wzaeck Goden! Hemel wzaeck!

Coninc.

Ick hooz mijn dunckt geruchte/
't Ist tijt ick gae Florind', doch sult my niet ontvluchten.
Seer verbaest binnen.

Dorothea Camenier verbaest.

Dorot. Florinde! waer's Mebzouw? waerom soo roept ghy wzaeck?
Wch Hemel wat is dit/ Mebzouw is sonder spraeck!
Wat booswicht seght my doch/ heeft u aldus geschonnen?

Florin. Een geile Satyr/ maer ick heb hem overwonnen/
Hy quam my onderwacht verrassen hier alleen/
En socht sijn wil te doen gansch teghen alle reen;
Die hy met force noch (soo ghy niet waert ghekomen)
Gedaen mocht hebben/ en mijn eere soo ghenomen/
Helpt Dorothea my wat weder over-ent.

Dorot. Ghelooft sy Gode/ dat ghy noch bleeft ongeschent!
Hoe doost den booswicht u dus krabbe met sijn klaentwen?

Florin. Sijn opset en sijn moet/ bestont hem strax te slaentwen
Soo haest hy hoozden u/ waer dooz hy schichtich vloogh.

Dorot. Hy had ick hem gesien!

Florin. Hy was my uyt het oogh
Eer dat ick omme sagh: ach Dorothe met tranen/
Sal ick de kuyfheyt selfs/ ja de Godin Diane
De wzaeck op geben/ en haer bidde met gheklach/
Rodrigo ick ghetrouw mijn dagen blijven mach:
Maer 't geen hier is gebeurt/ dat moet ghy by u houwen/
Doch wie de Satyr was/ dat sout ghy niet vertrouwen.

dat sy 't niet
en hoort.

beyde binnens.

Coridon singhende,

op de wijze: *Ha que le ciel est contrayr à ma vie, &c.*

I.

Eluckigh zijt ter Werelt ghy ghebooren,
O Coridon met schoone Philida,
Die u uyt liefdens lust alleen verkooren,
En aenghenomen heeft in haer ghenaa:
Hippelt o Schaepjes nu met Coridon,
Singht Herders knaepjes, tot lof van mijn Son,
Die liefd' verwinne kon.

2. 'Tjuyterr en fluyt ghy fiere Nachtegale,
U kropjes schrille doet van groote vreught,
Neurt Bruyloft, Bruyloft vry doch altemale,
Op dat Arcadia met my verheught.
Ruyft Linde-boomen, klatert met u blaen,

Dracg fir

Draecht tijdingh Stroomen, seght de Nymphjes aen,
Dat d' Echt ick dorst bestaen.

3. Ach kuyfche Philida, mijn Herderinne,
Ick sal u prijfen al mijn leven langh,
En met oprechte liefd', geen dart' le minne,
Uyt lust vermaeck, en door mijn soet ghelangh;
Mits ghy ô waerde, blonde Philida,
Mijn trouw aenvaerde, en soo uyt ghenae,
My ghaeft het woortje ja.

Dayphilo
uyt.

Dayph. Wat singht ghy Coridon, hebt ghy de ja verkregen?
Soo wensch ick u gheluck.

Corido. Komt Dayphilo my teghen/
Hier jupft/daer ick alleen met niemant ben verselt?

Dayph. Neen Coridon, my is booz desen al vertelt/

Corido. Dat ghy den Wyppgom zijt met Philida mijn Nichte.
Ick danck u/wy zijn eens/en gingen ons verplichten
De heyl'ge Echte staet/ick kent wy zijn verlooft.

Dayph. En wanneer trouwt ghy doch?

Corido. Al boozt/dewijl het Oost

Noch schoon aen't rijpen is/dus inde langhe daghen:

O Dayphilo! wist ghy met wat een groot behagen

Ick Philida mijn Wypt te trouwen leyden sal.

Dat ghy mijn Speelnoot wiert/seght Dayphilo?

Dayph. Ick Speelnood' wiert van u/ daer soumen niet af preecken. Of al

Corido. Mocht Dayphilo mijn hert ick teghen u wyl spreecken/

Mocht schoone Philida haer lof ick eens aen dy

Te recht vertellen/ ach! hoe gheluckigh soud ghy my

Wel achten Dayphilo!

Dayph. Ja dozt ick u verhalen/

Hoe dat van Laura ick me ben verlost van qualen /

Ghy hoozden wonder op!

Corido. Wat seght ghy Laura is?

Dayph. Ick ken niet bevnsen.

Corido. Hoe?

Dayph. De Wypt.

Corido. Maer gaet dat wis?

Dayph. My heeft sy't fae woort selfs bezegelt op de lippe.

Corido. Liet Laura 't woortje jae aen Dayphilo me slippe /

Soo zijn gheluckigh wy/en beyde wel ghepaert.

Dayph. Gheen schoonder Nymph als d'uw/leest Coridon op aert.

Corido. O Laura, Herder mach beneffens de Godinne

Van schoonheyt booghen wel/gheen schoonder kan men binne:

Twee lodd're ooghes en een supcker ighe mond.

Dayph. O Philida die heeft twee hofjes appel rondt/

En teepeltjes soo root/als halles rijpe Roosen/

- Maer dat hem Coridon eer langh in sal verpoosen/
 Het klooffe dat sy heeft behendigh in haer kinne'.
- Corido. Het klooffe Dayphilo, daer lept mijn vspheyt in :
 Doch Lauraes lieve stem kan Weemdd' en Bosch vermaken.
 De Goden ick gheloof/ dat na u Laura haken/
 Dermits sy is besneen van hoofde tot de voet;
 Soo dat wie dat haer siet/ haer schoonheyt pzijsen moet.
- Dayph. Mijn dunckt dat Coridon heeft lust met my te gecken ;
 Maer boert vsp soo ghy wilt/ ghy sult mijn hert niet trecken
 Van mijn gheliefde beelt/ mijn Laura ick verhoor ;
 Mijn leden ick voor haer ghewillighlyck verloor ;
 D Philida, ick kent/ van peder wert gheprezen.
- Corido. Sou Dayphilo mijn hert/ aers als mijn tonghe wesen/
 Het suzaeckelycke lit rocht' ick ten halse upt.
- Dayph. Berstchoont mistrouwe dan/ ap luyster; 'k hoor gheluyt.

Laura, singende op de wijse : *Nadien de Godd'lyckheyt, &c.*

B Arst uyt benaude sucht,
 En na mijn Laura vlucht,
 Om droevigh te vermane,
 Dat Dayphilo met rouw,
 Stadigh baed' in sijn trane,
 Om sijn gheminde Vrouw.
 Vlied' winden snel met kracht,
 En doet haer door u klacht,
 Beweghen tot medoghen;
 Blaeft swoele zuyde windt,
 Dat haer hertje bewoghen
 Me wert, en mijn weer mint.
 Want Laura lief ick ken,
 Dat ick verwonne ben,
 En u heb uytverkoren:
 Maer daerom Nymph verhoort,
 Die u trouw heeft ghesworen,
 Voor ghy mijn ziel vermoort.

*Philida
 nyt.*

Dayph.
 Corido.

't Was Dayphilo voorwaer bedzoeft ghenoech gheklaeght/
 Maer nu heb ick u pijn verlicht/ de ja ghewaeght
 Men u te gheven eens: maer sacht ick hoor daer singhen.
 't Is Philida. *Sy wijcken wat aen d'een zy.*
 Mijn lief! wat wonderlycke dinghen.

Philida begint te singhen, wijse : *Hoewel mijn
 daghen en nachten zijn, &c.*

Philida.

I Ndiē de Schaepjes nu dorsten met mijn,
 Van vreughd' op springhen, en me vrolijck zijn :

'k Sou

'k Sou Coridon, want mijn hertje dat brandt,
 Doolen gaen terfont na strandt.
 Op hoop, ick 't Herdertje vinde mocht,
 Dat Philida soo langh nu heeft ghesocht:
 Komt Coridon, want ick wil u in noot,
 Haest verlossen van de door.

Corido. Hier is u Coridon, ach Philida mijn waerde!
 Philida. Mijn Herder zijt ghy hier? *Sy kussen.*
 Corido. Daer Lief/en haer Roos: de Laen die bloest ghekleurt/
 Dayph. Du ick na Laura toe/ soo krijggh ick me een beurt:
 Mijn Laura, wat is dit/wie bzocht ons dus te samen.
 Laura. 'k Ben Dayphilo beschaemt / dat onberwacht wy quamen
 Maekaer ghemoeten hier; van waer doch Philida?
 Philida. Ghedoelt soo hoorn ick hier/ ick weet niet waer ick ga.
 Laura. Hoet zijn de sinnen soo dooz liefde op ghetoghen?
 Philida. Dat soumen Laura best van u vertrouwen moghen/
 Vermits met Dayphilo, ghy in belofte zijt.
 Dayph. Ick bid' dat beyde ghy malkander niet verwijt/
 Ghy Philida ghy weet hoe dat met u de saecken/
 Me staen met Coridon.
 Corid. Mijn Enghel/ met vermaecken
 D schoonhept ick beschouw.
 Philida. Hoe meent dat Dayphilo?
 Dayph. Dat ghy de Bzupt me zijt.
 Laura. Is Dayphilo dat soo?
 Philida. Mijn Dichte veel ghelucks.
 Gheluck ick niet vermade:
 Dats Coridon u schult.
 Corido. Dat hebt ghy licht te raden:
 Maer 't is daerom gheschiet/ vermits hy my versocht
 Tot Speel-genoot/ het welck ick doch niet wesen mocht/
 Ghelijck u is bekent/hy poghende te weten
 De waerom/ heb hem alles vertelt/maer in secretee.
 Dayph. 't Is Philida alsoo/ ghelijck Coridon daer sept/
 Maer niemant weet het.
 Laura. Wel/geluck dan mijn Speelmept. *Sy kust haer.*
 Philida. Ick danck u Laura seer.
 Dayph. Ick moet u me luck wensche. *Hy kust haer.*
 Corido. Godt gun ons met gheluck te leven by de mensche/
 Laet booz de Son ons doch de schaduw soecken gaen.
 Dayph. Gaet Coridon booz upt/wy volghen achter aen.
 Corido. Soo 't Herder u beliest/mijn Philida, wat bzeughde/
 Wat al vermaeck 'lijck heen/vol lieffelijcke deughde/
 Hebt ghy my me ghebrocht? gheen aerde ick gheraech/
 Als ick mijn hellsen/ach! dus minnelijck ghenaeck:

Seght

Seght my/ waer hebt ghy 't Dee van daegh toch wesen weyde ?

Philida. Op geen zijd' van de Laen/daer achter op de Weyde/
Ick meende Coridon te binden u aldaer/
Het isser weyl en vry/daer is gansch geen ghevaer
Van Wilt of onghediert; maer doen ghy daer niet hoede/
Ick u van stonden aen te wesen hier vermoede/
Soo dat ick niet mijn Block flucks hier ghebzeven quam.

Corido. Gheluckigh ben ick lief/dat ick u hier vernam :
Wp set u doch wat neer/ ick moet u Herderinne/
Van bloempjes veelderley/ een rupckertjen gaen binnen.

Philida. En ick booz Coridon wil vlechten gaen een kraus.

Dayph. Ach is het Laura lief/u lust niet dat althans
Wp tot de Echre-staet ons t'samen eens begeben ?
Wp lieve Pimphe/ laet het beste van ons leven
Verloopen niet soo snel/ sonder te smaecken 't soet /
Dat alle menschen doch met vzeughde leven doet :
Ghy zijt my toe geboeght/door de boozmetentheden
Van d'Alderhooghste/die ick om u heb ghebeden:
Daerom mijn lief beraemt / beraemt doch bid' ick tijt/
Ghy weet doch dat ick u / en ghy mijn eyghen zijt/
Lief laet ons met de Feest (dat bid' ick) doch boozt varen.

Laura. Ick wenschte Dayphilo, dat al ghetroont wv waren.

Dayph. Maer waerom onse Echt dan niet ghegeben aen ?

Laura. Ick sal niet Philida, mijn lief daer op beraen.
Ach wist mijn Herder hoe ick booz het trouwen vzeese/
Ick acht ghy soud' met my wel medelych wesen !

Dayph. Daer's Laura gheen ghevaer/ het moet doch eens gheschien.

Corid. Wat dunckt u Laura, hebt in langh ghy wel ghesien
Een soo volmaeckte kraus van aengename bloemen ?

Laura. V Philida die mach met reden nu wel roemen/
Dat Coridon haer kroont met bloemens eere baeck.

Corido. Mijn Philida, mijn lust/ mijn vzeughd en mijn vermaeck:

Maer wat had Laura doch soo nechtich daer te praten ?

Laura. Dat sal ick Philida alleenich hoozen laten :

Ghespeeltje op een woost.

Dayph. 'k Sal Coridon de reen/

Ist dat ghy mijn vertrouwt/ wv leggen wel alleen.

Corido. 'k Vertrouwt u alles goets/wat hebben sy beschoozen ?

Dayph. Sy sullen van malkaer nu eens te rechten hoozen /

Wanneer het dient ghestemt ons Echt te gheben aen.

Corido. Dat is boozwaer seer goet/ ick had' al me vermaen

Met Philida daer af.

Dayph. Ick hoop het sal wel lucken/

Die Kraos moet Coridon, booz Laura ick noch plucken.

Laura. Soo moet het daer dan by met ons beslooten zyn.

Philida. Och ja/ en 't is oock best.

Laura. Wel Dayphilo u pijn

Ick

Ick haest verlichten sal.

Dayph. **Soo wil ick danckbaer buyghen/
En u met dese kus mijn trouwe hert betuyghen.**

Philida. **Mijn Coridon sal haest van Philida ghetroof
Me werden.**

Corido. **Ach van vzeught u trouwen Herder bloost/
Wat hebt ghy lieve twee dan t' samen vooz ghenomen?**

Philida. **De Maeghdelijcke Key te Bzuploft te doen komen/
En dat wy dadelijck soo na den Pziesfer gaen.**

Corido. **'t Is alles wel gheseyt; en soo wy 't liefst verstaen.**

Laura. **Komt laet ons soo ter stont ons Dee ter hope dzyven.**

Philida. **So mach den Pziesfer noch ons Echt te boecke schzyven. binn.**

*Rodrigo met sijn ghevolgh: Florinda sit voor een
venster, en hem siende, komt sy af.*

Rodrig. **Gaet Dienaers leydt mijn Paert met d'uwten op de stal;
Ik Der saeck op alles men met voorzacht letten sal/
De Beesten zijn vermoeyt.**

Sy vliegt hem om den hals al schreyende.

Florin. **Mijn Heere welghebooren/
Rodrigo welkom is.**

Rodrig. **Ick danck mijn uytverkooren:
Hoe ist Florinde u doch vooz een wijl ghegaen?**

Florin. **Mijn Heere onse Godt die heeft my by ghestaen:
Liefuwe weder komst verblijdt my boven maten!
Bedroeft soo hebt ghy u Florinde t'hups ghelaten/
Met soo veel herte leet!**

Sy schreyt.

Rodrig. **Hoe dat mijn waerde Vrouw? Hy kust haer.
Laet af van weenen doch/van waer lief dese rouw?
Moet ick Florinde, ach! de Perle van u wanghen/
Dus tot mijn wellekomst/laes! met mijn lippen banghen?
Besadicht doch Mevrouw/wat is mijn lief gheschiet?**

Florin. **Rodrigo, Ridder 't alderstarrighste verdriet:
Ach! 't waer niet moghelijck / dat ghy oft pemant soude
Het quaet bedencken/daer men my toe bzenghen monde!
'k Heb soo veel uyt ghestaen/ ja meer als dupsent doon/
Maer ben tot noch toe lief/beschermt van d'hooghe Goon!**

Rodrig. **Wat is u van ghebeurt? ick stae als op ghetoghen?
Heeft pemant u misdaen? soo 't is in mijn vermoghen/
Ick sal 't haest wzeecken lief.**

Florin. **Daer ben ick in belaeen!**

Rodrig. **Wie heeft mijn Engeltje/wie heeft u doch misdaen?**

Florin. **Rodrigo looft ghy my u toozen dan te wzeecken?**

Rodrig. **Neen ick Florinde, maer ick sweer ick sal my wzeecken.**

Florin. **Hoe durf ick seggen dan/het gheen my is ghebeurt.**

Rodrig. **Welp Goden! hoe mijn geest inwendigh is verseurt:**

Die

- Florin. Wie heeft Florinde doch u durven overballen ?
 Rodrig. 't Is van de grootste cen.
- Florin. Dan wie doch seght mijn hert/ dat ghy vervollight bent ?
 Rodrig. Wie isset dan van alle ?
 Florin. Mijn Heere my belooft/dewijl ick onghescheent
 Tot noch ghebleven ben/de saecke te verschoone/
 't Is gheen slecht Edelman/ hy is na aen de Croone;
 Soo dat hy beyde ons licht byenghen sou om hals.
- Rodrig. Alphonso, ach sou die wel zyn gheweest soo vals ?
 Florin. Sacht tonghe !
 Rodrig. Ach ! ghy hebt/ ghy hebt hem al gheraden :
 Den Koninck/ach mijn Helt ! die heeft vol overbaden/
 De gruwelijckste sond' aen my/ mijn Heer versocht.
- Rodrig. Den Koninck lief ? helaes ! maer wie had' dat ghedocht ?
 Florin. Soo heeft hy my daerom ghesonden flux na Romem.
 Rodrig. Och ja/dat heb ick/ als ghy wech waert/strax vernomen :
 Hy heeft mijn met ghesteent/met Peerlen/en met gout
 Ghestadigh na ghegaen/maer soo ghy my vertrouwt/
 Soo heb ick gout/ghewelt/geen Peerlen/noch gheen steenen
 Ghenooten/noch gheacht/noch gheen ghehoor verleenem
 Hem willen immermeer/wat dat hy onderfondt;
 Ja selver met ghewelt hy niet uprechtten kondt.
- Rodrig. Soo bleef u eer bewaert ?
 Florin. Godt niet u Drouwe ghetupghe/
 Hoe eer'lijck dat ick ben/Rodrigo lief ick buyghe
 Rechtvaerdigh vooz u neer/daerom verdenckt my niet.
- Rodrig. Staet op/ ick u vergeef al watter is gheschiet/
 Florin. Schoon dat ghy schuldigh waert/ ghelijck ick niet vertrouwe/
 Rodrig. Soo blijft ghy eventuel mijn seer gheliefde Drouwe.
 Florin. Ghelooft Rodrigo my/u Drouwe die bleef kups.
 Rodrig. Na Goden/wat is dit vooz my een lastigh kups !
 Gheeft Hemel my doch raet ! Rodrigo 't is u Heere;
 Maer daerom mach nochtans hy schenne niet mijn eere.
 Daer valt my petwes in/ mijn ziele mozt verlicht/
 Florinde volghet ghy maer u sup're Drouwe plicht/
 Indien dat hy u mocht versoeken meer tot lusten.
- Florin. Dat sal ick doen mijn Heer/ Alphonso sal niet rusten/
 Rodrig. Rodrigo, in de schoot van u gheliefde Drouwe !
 Florin. Wel aen/met dese kus/ ick alles u vertrouwt :
 Rodrig. Ick heb daer pets bedacht/ dat my is weder-varen/
 En dat ick heb ghesien/ soo op de reys wy waren/
 Het groutelijckste stuck/ dat immer is ghehoort;
 Het is afgrijpselijck.
- Florin. Wat is 't dan ?
 Rodrig. 't Is een moozt/
 Die ick den Koninck sal (mijn lief in u by wesen)
 Vertellen/dat van anghst hy schzicken sal/ en vreesen !

En 't is de selve saeck soo inder daet ghelijck/
 Dat lichtelijck daer upt hy selfs sijn bonnis strijck :
 Ich gae strax in den Raedt/mijn komst te openbaren.
 En ick voel lief om u inwendigh groot beswaren.
 Verboeght u stracks ten Hof/ en wacht my inde Sael/
 Ich sal haest by u zyn/wanneer ick het verhael/
 En de verrichtingh van mijn Ambassaet verdedicht
 Sal hebben aen den Raedt/ zyt ghy mijn Lief bezedicht/
 En stelt u hert gherust/ Lief en versumpt u niet/
 De saecke lijt gheen last.

Florin.
 Rodrig.

Florin.
 Rodrig.

Florin.
 Rodrig.

Florin.

Te groot is mijn verdriet/
 Rodrigo my gelept.
Tot sijn Koetsier. Maecht ghy de Koetse vaerdigh :
 Komt mijn Florinde, dien ick acht mijn leven waerdigh.
 Sal ick den Koninck lief verschijnen durven wel ?
 Bezouwe u ghesicht/ sal wesen hem een quel
 En knagingh in sijn ziel/ ick sal hem soo verschicken/
 Dat hy anghstvalligh van u by-zijn sal versticken/
 Als hy herdencken sal/ wat dat hy heeft versocht.
 Ach of Godt gabe Lief/dat sulcks gheschieden mocht !

binnen.

Den Koninck Alphonso. Pagie.

Coninc.

Wat donderslagh komt my daer dav'ren inde oozen !
 Wat schrikelijcke galmit komt u Alphonso boozen !
 Waerom Rodrigo u de Blixem niet en sloegh/
 Cer ghy my onverwacht quaemt drijven vooz den boegh ?
 Ey had' u doch de moort te mozselen gheslaghen !
 Soo waert ghy gheen belet van 's Conincks minne-vlaghen.
 Seght waerom doch Iupijn, belet ghy my mijn lust/
 Daer ghy u Danae soo vaecken hebt ghekust ?
 Of moet Alphonso me gheen lust als ghy verwerben ?
 Of hebt ghy u vermaeck den Koninck te beberben ?
 Wat sal ick vaughen aen ! mijn opset is ghestupt/
 Ich ben verstecken/ach ! van mijn ghewenschte bupt :
 Ich moet my beynsen/want Rodrigo stracks sal koinen
 Ten Hof : laes ! dat ick vast by my had' vooz ghenomen /
 Bevind' ick / is vergeefs ; doch ick sal my beraen/
 En doen hem vaerdigh weer in Ambassade gaen.
 Ach Hemelijcke Vrouw ! ick ken u waerdigheden/
 Dol-laben niet / ghy zyt van boben tot beneden
 Van de natuur begaest / als Pallas de Goddin/
 Soo dat Florinda is ghekerckert in mijn sin :
 Pagie !

Pagie.
 Coninc.

Ghenaed'ge Heer ?

Den Raedt hier flux sal wesen/

Met mijn Rodrigo om de Koninck vooz te lesen/
 Wat hy heeft upgerecht/maer ghy op alles let;
 En als Rodrigo komt/of ick my dock ontset:
 Ist dat ick werde root/sult ghy den Koninck wencken;
 En werd' ick bleek van verruy/soo hellept my ghedencken/
 Dat my de Koningin ghebergh't heeft dese nacht/
 Dat heden ick met haer sou rjden op de jacht:
 Pagie!

Coninc. Mijn ghenaed'ge Heer. Wat uur ist van den daghe?

Pagie. De klok die heeft soo jupst ter stont daer eerst gheslagen.
 Coninc. 'k Wedd' sy Rodrigo heeft het gantsche stuck vertelt:
 Ach hoe ick ben ontroert/hoe is mijn hert ontstelt!
 Daer komt den gantschen Raedt.

Pagie. Daer's niemant noch mijn Heere.
 Coninc. Na mijn ghewisse my/mijn fael nu kennen leere!
 Maer hoe Alphonso? t schijnt u sinnen zijn verdwaelt/
 Florinde heeft misschien Rodrigo niet verhaelt/
 Wat tusschen u en haer/ghebeurt is/hoe sou derben
 Florinda dat bestaen/ neen: sy sou eerder sterben/
 Als dat sy segghen sou/ick stonde na haer eer.

Rodrigo wyt met den Adelen eenighe Swiete.

Ghy wel-ghekomen zijt.

Rodrig. 'k Danck mijn ghenaed'ge Heer.

Coninc. Hoe ist d' Ambassadeur vergaen doch binnen Romen?

Rodrig. Mijn Ambassaetschap heb in achtigh ick ghenomen:
 De gantsche Roomsche Raedt/die wenst den Coninck vzee.

Coninc. Het selfde wensch ick dan de Roomsche Raeden mee.

Rodrig. In 't Capitolium, ick wierden wel ontfanghen/
 Wanneer ick overgaf mijn Brieven van belanghe/
 En al wat ick ver socht daer heb uyt 's Konincks naem/
 Dat woeren sy my toe eenstemmich al te saem:
 Den Paus ghenaed'ge Heer met al de Cardinalen/
 Die dochten u ver soeck/hoogh-noodigh altemale.
 Het gelt dat ick ver soecht tot uwe scheeps Armaed'/
 Werden my toe gheseyt hy volle Wet en Raedt/
 En twintich duysent Man/ sy ridderlyck beloven
 Te sullen nemen aen/noch vooz u daer en boden:
 Sy vzeesen vooz de Turck/en dat hy mocht in 't landt
 Een voet soo krijghen/ en daerom sy u de handt/
 (Soo veel haer moogh'lyck is) in alles willen bieden/
 Dus al wat ghy begeert/Heer Koninck sal gheschieden:
 'k Heb alles schjstelijck den Koninck me ghebzacht.

Coninc. Ick heb Rodrigo u met blijfchap langh verwacht:
 Ick moet hem om de schijn wat gheben me te speelen.

*niet hoort.
Rodrigo!*

Rodrigo!

Rodrig.
Coninc.

Ghenaed'ge Vorst en Heer!

Erweelen

Soo wil ick u om dese trouw by d' Edelen/
Met Princelycke staet/op dat sy alle sien/
Hoe ick beloonen kan mijn trouwe Onderfaten/
Met Ridder schappen en met Princelycke staten:
Du Prinz Rodrigo, komt/'k sal breeder doen verhael
Aen u van dese saeck: ghy Ridders altemael/
Blijft by den Koninck t'saem/ ghelept na de Warande/
My met Rodrigo, die ick Prinz maeck van den lande.

Florinde
uyt.

Rodrig.

Coninc.

Florin.

Coninc.

Ick dankt sijn Majestept voor d'eer die sy my doet.
Daer is Florinde, nicht u Prince nu begroet.

De Koninck is mijn Prinz/ ghelyck ick hem opt achte/
Langh leeft sijn Majestept.

o Hemelycke krachte/
Florinde ha/Princes! ghy zyt die name waert/
Dermits men uws ghelyck/ op de omringh der aert
Niet binden sal.

Rodrig.

Den Koninck looft u gaben:
Du hoe veel schuldiger/ seght my/ ben ick o bzae
Wouw? u stappe naer te treen/ ghetrouwe Florind'.

Coninc.

Florin.

Coninc.

Rodrig.

Coninc.

Daer trouwe liefde ick met leet ghenoech bevind'.
Ghetrouw ick blijven sal.

Sy kussen.

niet hoort.

Soo ick de trouw niet bzeke!

Hoe seyt sijn Majestept?
Dat ginse langhs de beke/
Ick zedert u vertreck/ Florinde vaeck vertroost
Heb in u af-zijn.

Florin.

Rodrig.

Florin.

't Is waer.

Mijn lief ghy blooft.

Paulina Koningin/ had met my medelijden/
Maer alles was vergeefs/ ick voelde groote stryden
En stozmen in mijn hert/ ick was in doots ghebaer.

Coninc.

't Was al Rodrigo lief/ ach of ick by u waer!

Al wat den Koninck sprack/ of wat Paulina seyde/
Beklaghelyck bedzoest met tranen sy weerlepde/
Rodrigoo's af-zijn kon sy laes! vergeten niet:

'k Ghehoof o Prince! datse wel soo veel verdoet
Om u gheleden heeft/ als ick om u nu lijde/
Want om u weder-komst mijn hert en ziele stryde;

niet en hoort.

Dus is de Prince met gheluck ghekomen hier/
Maer mijn/ Rodrigo, staet u komste dapper dier:
Soo dat ghy beyde zyt gheluckigh dooz u komen.

niet en hoort.

Rodrig.

Mijn lief! wat's dit Wevrouw/ dat uyt u ooghes stromen/
Van Peerlen droef een bloet! ay biggelt Craentjes sacht!
Sijn Majestept seyt wel/ ick lupster met voordacht/

En acht gheluckigh my/ja van de Goon ghesegent :
Want Prince onlanghs is/pets vzeemts daer af bejegent
Mijn wyl ick op de reys in Ambassade was :

Mijn kupsche Vrouw/die Rodrigoos ziel ghenas !

Gun Gode dat wy twee in trouw volherde moghen. *Hy kust haer.*

Coninc. Het giint hem is ghebeurt/ich om te weten poghens;

Wat is Rodrigo u doch op de reys gheschiet ?

Rodrig. Ghenaed'ge Heer 't is vzeemt.

Coninc. Wat is? seghd' op ?

Rodrig. 't Is pet

Dat ick de Goden/Dozst/verschuldicht ben te loben/

Mits ick Florinde trouw weer binde hier ten Hove :

En datse als ghy seght/Ghenaed'ge Dozst en Heer/

Sorghvuldigh sozge dzaeght vooz onser bepder eer.

My is/ghenaed'ge Heer/onlanghs als ick na Rome

Af reysde/onverwacht ghebeurt pets/dat ick schzome

D te verhalen Heer/'t is Prince al te sno.

Coninc. Wie gaet het aen ?

Rodrig. Ach Prinz ! den Ridder Romio,

Die onder u ghebiet/bewoont een van u Sloten.

Coninc. Wat's Romio gheschiet/een van mijn Bontgenoten ?

Rodrig. Sijn Vrouw Avanturaed' was oozsaek van het quaet/

Het welck (o Prince) bepd'/haer al te diere staet/

't Is grouwelijck mijn Heer/het geene sp bedzeven.

Coninc. Ach Romio ! wat's dit/dat ick van u beleve ?

Rodrig. Rodrigo seght/ap-seght/wat dozsten sp bestaen ?

Rodrig. Dat sal ick alles u (mijn Prinz) verhalen gaen :

Ghenaed'ge Heer/alsoo des avonts ick te rijden

Quam met mijn volck/ontrent het Slot/ter zijden/

Soo liet ick vraghen/of ick daer verberschen mocht/

Men riep om Romio,die al wat ick versocht/

My gunde datelijck/soo dat wy binnen reden/

Waer ick in kort verhael/van u/hem kennis dede.

De tafel stont ghedeckt/de maeltijdt was bereept/

Hy heeft my met de handt stracks na de zael ghelept;

Daer dat soo haest wy ons ghewassen/en tot sitten

Begheben hadde/dzoebigh quam een bleecke/witte/

Beskurbe/nare Vrouw/diemen woozt water gaf/

En leyde aen den dis/aen 't end' heel achter af;

En soo wy aten/wiert haer twee dzie mael gheschoncken

In een Mans hersen-pan/daer sp uyt heeft ghedroncken;

En sonder eenigh woozt te spzeeken aen den dis/

Vertrock de Vrouw weer/ick vol bekommernis/

En kon bedencken niet/wat dat hier af mocht wesen/

Soo dat ick anghstigh wert/berfelt met dupsent vzesen :

Doch d'Heere Romio mijn suchte wiert ghewaer;

Rodrigo,(sepd' hy) stil/want hier is gheen ghebaer/

De Heer Ambassadeur behoeft gheen sijn te schzicken/
 Ick hoop mijn Heere sal de saecke overwicken/
 Wanneer hy sal verstaen het gheen hy heeft ghesien/
 En waer de maeltijt moet stil swijghend om gheschien :
 d' Oozsaeck is dese/Heer/en dat ter goeder trouwe/
 Die Ppope die daer gaet/dat is mijn echte Vrouw/
 Sepd' hy/die wettelijck dooz Godt ick heb ghetrouwt
 Dyt gulle liefde/ dat my laes ! te laet berouwt :
 Oer Werelt niemant kon stantvaster liefden dzaghen/
 Hy had haer teghens wil van vanden en van Maghen/
 Doch met haer wil gheboert daer met hem op het Slot;
 Ghetrouw ghelieft altoos/ dat wist d' algoede Godt :
 Hy sou om harent wil/ daeghs dupsent mael sijn leven
 In pijnckel van de doodt/ ghemillighlijck begheben
 Wel hebben/waerde Heer; maer leyder 't ongheluck/
 Beschoot met dese Vrouw/ hem 't groudelijckste stuck/
 Daer van de Werelt deur/ men niemers af en hoorde;
 Let eens mijn Heer/let eens/dees Vrouw die vermoode
 Sijn Ridderlijcke hert/en schende eer en faem/
 Dooz gayle lust alleen/die haer was aenghenaem :
 Vergat haer selver ach ! soo schandelijck mijn Heere/
 Dat met sijn Kamerlingh sy listich doost boeleeren :
 De Herbers op het Belt die wierden 't eerst ghelwaer/
 En hebbent onbedacht aen hem vertelt daer naer;
 Soo dat sijn liefde voozt terfont in haet verkeerde/
 En hy een vondt bedacht/ die vuple hoerdom weerde/
 Want voeghde hem soo naer/dat hy het selver sagh :
 Hoozt dooz wat middel doch ! hy komt op seck're dagh/
 En toont haer dooz een Bzies/ hoe dat hy was ontboden
 Tot Napels, en hy sepd' de reys lief is van noode/
 Alphonso my ontbiet/sy hield' haer seer bedzoeft;
 Waer hy/ hy spzack/ Mevrouw te treuren niet behoeft/
 Haer seggende adieu, quam s'avonts hem verstecken/
 Daer/waer sy nu noch sit/ met schanden en ghebzecken;
 En daer quam in de nacht sijn snoode Kamerlingh/
 Die in de plaets van hem/sy minnelijck ontfingh :
 Doch alsoo haest hy haer malkander sagh om-narmen/
 Soo stack hy hem terfont het hert af dooz sijn darmen :
 De Hoere soo hem docht/ en was de doodt niet waert/
 Dies hy om grooter wzaeck/haer leven heeft ghespaert/
 Vermits sy alle daegh nu sterbe dupsent doode/
 Daer/waer's haer dupbels lust/ghenoten heeft soo snoode:
 Haer Lief en waerde Boel/ van hoofde tot de voet/
 Naught by haer/ als by 't graf/ der Velden wapen doet :
 En tot dien eynde/sy haer lusjes niet bergeete/
 Soo moet sy daghelijcks/ daer dzincken en doock eeten:
 De kop/daer sy wylt dzinckt/is haer Liefs Hersen-pan/

Daer

Daer moet sy sloppen uyt/ alleen tot knagingh van
 Haer grouwelycke daet/haer doode Boel beschoutwen/
 En haren vpant haer sien daegh'lycks onderhoutwen:
 Soo dat sy alle nur/ siet dubbel herteleet;
 Die/wie haer lebend' plaeght/doot/die haer vjuntschap deet:
 Tot boete van haer sonde/en voozt hier beneben/
 Soo eet sy als hy eet/ om langh gestraft te leven:
 Dat sy gheschooren gaet/en in een hayzen py/
 Is om haer ober spel/ en snoode hoererij:
 Gheen Deerten/ seyd' hy meed' / geen blonde vlecht met stricken
 Voeght d' onbeschaemde/maer wel naar ghespalchte blickens:
 En voozts soo verghd' hy my stracks derrewaerts te treen/
 Ick liet verwondert my/ ghelepden dan daer heen:
 En heb dit schyftelyck dus uyt syn mond gheschreven/
 Dooz een mirakel/ noyt ghehoort meer van mijn leven;

Hy gheeft den Koninck alles schryftelyck over.

Ghelyck u Majestejt dit mede sult verstaen.

Coninc. Rodrigo isst waer? mach ick het nemen aen /

Dat ghy my daer vertelt?

Rodrig. Ick sagh het met mijn ooghen:

'k Heb self me in de zael beweent uyt mede-dooghen /
 De jammerlycken staet van d'onbedachte Vrouw/
 Die dooz haer gayle lust/ ghekomen was in rouw.

Coninc. Wy my/ mijn herte berst! mijn ooghen droevich staren/
 Wy me/my is soo bangh!

Rodrig. Wilt Prince doch bedaren/
 Ghy Heeren komt ghelept syn Majestejt na 't Hof.

Florinde ach mijn lief! wat dunct u/ seght my of
 Ick de Hert-ader hem daer niet heb konnen binnen?

Florin. Ick hoop lief/hy hier dooz verand'te sal van sinnen.

Paulina, met een Staet-Ioffer ofte twee na de

Wairande komende.

Paulina. Waer of syn Majestejt soo langhe doch vertoest /
 Ick ben tot in mijn hert/ ('k en weet waerom) bedroeft:
 Ach Prince dat ghy wist/ hoe ick naer u verlanghe;
 Wat 's dit Florinde?

Sy siet Florinde weenen.

Florin. Ach den Koninck is soo banghe!

Paulina. O Soon!

Sy valt hem om den hals, en blijft doodt.

Florin. Prince ick bidd' / bedaert/ bedaert doch wat/
 't Is een verstaewingh/ die den Koninck heeft ghehad/
 Het sal wel ober gaen/ dus bid ick wilt bedaren;
 Princes sit over endt/ ghy mocht hem meer beswaren!

Rodrigo wat is dit? de koningin die sterft!

Ach snickjes van de doodt! de doodt het al berdeft!

*Sy wil
 haer op stil-
 len, en is
 doodt.*

Rodrig. Alphonso Koninck ach! een weynigh wilt ontwaken/

W waerde Koningin/ de doot wy sien ghenaken/
Ghenaed'ge Dozst/ ontwaecht/en siet dit treurigh Spel/
Dat u Paulina speelt.

Coninc.

Wa doot/wat zijt ghy sel!
Waer ben ick daer gheweest? verbloecht? Avanturade!
Waer wierden opt ghehoort van grouwelijcker daden?
Pagie!

Pagie.

Ghenaed'ge Heer?

Coninc.

Wat gaet hier vooz gherucht?

Pagie.

Ghenaed'ge Prins en Heer/ een jammerlijck ghesucht/
Alsoo sijn Majestept quam schielijck slaen te warden/
Soo komt ons Koningin (ghenaed'ge Dozst) van barde
Jupst na ons toe ghetreen/u siende in onmacht/
Dozt van een hert-vangh voozt op staende voet verkracht/
En blijft soo schielijck doot: ach Prins wy alle weenen!

Coninc.

Paulina doot? helaes! ick d'oozsaech ben alleene:
Florinde isse doot?

Florin.

Ach of sy levend' was!

De doot die quam haer aen/ghelijck een bliccem ras:
Ach Koninck/ Koninck ach! wat is doch van de Werelt/
Dees heeft ghevoert de Croon/ghy swaept een staf beperelt/
En alles is in schijn een goddelijcken staet;

Coninc.

Daer hier/ hier siet ghy laes! hoe't aerts tot aerden gaet.
Ach mijn Paulina, ach! in hoe veel swarigheden *Hy weent.*
Laet ghy u Koninck hier? komt voert my me beneden/
Wat sal Alphonso doch hier langher maken meer?
O doot! komt selle doot! slaet my ter aerden neer/
En voert mijn ziele me/ wpt knaginghs woelderijen/
Daer/waer ick met Paulin my bzeughdigh mach verblifent:
Ach bleecke beeltenis! ach ghy besturbe leen!
Die ick ghehoestert en wel eer heb aengheben?
Doet haer mijn Edellien van Jasp een Combe houtwen
Op't loffelijckste/en naer waerde van mijn Vrouwwe:
Den Adel (bidd' ick) draeght het doodelijck met my:
My me Rodrigo, ach! de redenen die ghy
Van Romio my hebt/ en van Avanturade
Soo dzoevigh tans berteit/ zyn doozsaech van al't quade/
Want ick ontsette my daer van eplaes! soo seer/
Dat ick gantsch krachteloos aemachtigh seegh ter neer/
Soo dat Paulina is doozschzick alleen ghesturven.

Rodrig.

De doot een doozsaech heeft: mijn Prins/hoe had' ick durben
Wen u verhalen opt/ ap seghit my yet soo snoot/
Daer dooz ick bzenghen mocht/u of u Vrouw ter doot?
Ghenade bidd' ick/ sooden Koninck my mis-troutwe.

Coninc.

Rodrigo eenwighlijck ick vooz mijn byzndt sal houwen:
Kom heeren wy ten Hof/ en draeght te samen leyt
Met my u Koninck/ die tot treuren hem bereyt.

binnen.
Hier

Hier komt de Verthooningh, daer de Princes doot op haer

Koets' leyt in haer kostelijckste ghewaede.

Gordijnen vallen.

- Coninc. Beklaghelijcke Ceutw! ghy droefen banghe tijt/
Hoe komt het dat ghy my altoos afgunstigh zijt /
Ghy laed' men soo veel ramps/ Alphonsoos slaenwe herte/
Dat gheen verlichtingh ick ken binden tot mijn suerte!
Ach mijn Paulina, die ick bitterlijck met klacht
Beschrepe in mijn ziel/ wie dat ick daghen nacht/
Ja alle ooghenblich betrachte na te treden/
Paulina, Koningin/ neemt u Alphonso mede/
Want wat is my de Croon van 't Rijck van Napels waert/
Nu u de selle doot quam scheuren van der aert;
Nu hy Paulina my ghetucht heeft upt dijn narren/
En ick niet anders doe als klagghen/ weenen/ karmen/
En dat om 't Rijck/helaes! vermits na mijn de Croon
Derzeemden sal/dewijl dat ick hier noyt gheen Soon
Of Dochter van u had: Alphonso dit zijn plaghen/
Daer me rechtvaerdigh ghy ghewont werdt en gheslaghen.
Hadd' ghy Florinda mist tot oneer opt versocht/
Den Hemel had dit quaet noyt teghens u ghezocht!
Dus moet ghy boete doen van u te grove sonde /
Soo kringht ghy lichtenis tot uwe vuple wonde:
Het grouwelijcke stuck van Romio begaen
Aen sijn ghetroude Vrouw/ wijst my Alphonso aen
Mijn goddeloose fael/ soo dat ick tot berouwe/
Avanturade moet noch vooz mijn doot beschouwen:
Ick wensch dat ick mach sien/ hoe pijnelijck 't ghelaet
Haer heeft mishandelt/ en hoe dat haer wesen staet;
Ick moet dat wonder-beelt doen schilderen na 't leven /
't Sal moghelijck mijn troost vooz mijne quellingh gheben:
Ick wil Longino sijn in post daer senden heen;
Daer komt hy wel te pas/ Longino dus alleen!
- Longin. Langh leeft u Majestept/ ick ga met mijn ghedachte
In eenigheyt bedroeft/ dus klagghen klacht op klachte
Om onse Koningin/ u soo gheliefde Vrouw.
- Coninc. Ach mijn Paulina! die my lief was en ghetrouw.
- Longin. Doch mijn ghenaed'ge Prins/ het werelts is verganch'lijck.
- Coninc. 't Is waer/ de Croone selfs staet op ons' hoofde wanck'lijck;
Longino, weet ghy waer Lessalvo 't groote Slot
Ontrent ghelegghen is?
- Longin. 't Gheen Romio te lot
Gheballen is wel eer/ en dat hy langh bewoonde?
- Coninc. Het selfde meen ick oock: nu wensch ick dat ghy toonde
D' moghentheyt en wijt/ en reedt te poste daer/
Neemt een goet Schilder me/ een destigh konstenaer;

*Dit hooren (byeen weten van den Koninck) Rodrigo en Florinde,
die haer verschoolen houden.*

En bid aen Romio, dat ghy Avanturade
Doen schild're mooght / ick sal daer na / hem met weldaden
Die gunst vergelden weer / en bidt hem dat hy voozt /
Paulinaes uptwaert hier kom houden naer behoort /
Seght dat den Koninck dit ten yptersten begeere.

Longin.
Coninc.
Longin.
Coninc.

'k Sal volghen u ghebien / vaert wel ghenaed'ge Heere.
Ick bid' versupmt geen tijt / en houdt de faeck by u.
Dat sal gheschieden Heer / langh leeft de Prinz!

binnen.
Ick gru

En schzick van anghst / als ick ghedenck Avanturade,
Aen 't godd'loos ober spel en nicherlijcke dade /
Welck ghy aen Romio, u trouwe Heer beweest!
Doch vooz mijn eyghen sael / mijn ziel noch meerder vzeest:
Want had ick konnen me tot mijn vooznemen komen /
'k Had' grouwelijck Florind' haer eere me benomen:
En niemant van het Hof / die van mijn boosheyt weet /
't En zy Rodrigo, die dit voelt met herten leet,
Doch hem met sijn Florind', ick off re wil mijn Croone /
De kupschept en de trouw / de Soon met deughden loone. binnen.

*Rodrigo met Florinde, spreekende van de groote ver-
anderinghen, die daghelijs ten Hof geschieden.*

Rodrig. Gaet/gaet/Alphonso voozt / de woegingh die in 't hert
Ghy hebt / die sal o Prinz met grouwelijcke smert /
Ghelijck een schaduw / verbolghen u voet-stappen /
En soo u godd'loosheyt staeghs aen den Hemel klappen:
Ghy meent dat boben niet u sonden zijn bekent!
Maer d' Hemel alles siet / derhalven dat ghy bent
Bedrogghen in u waen / dus betert uwe sonden.
Mijn lief Florinde, ach! of u Rodrigo konde
Afbeelden sijne trouw / ghy soud' niet wonderingh
Beschouwen mijne liefst.

Florin.

Rodrigo Heer / een dingh

Beswaert mijn ziel met anghst.

Rodrig.
Florin.

Wat's dat mijn wel-ghewozen?

Dat ick Paulina, ach! t'onluchigh heb verloozen:
O kupsche Koningin! ghy die met kennis 't Hof
Ghebieden kont / leght nu ghesmeten in het stof /
Daer al 't vergauchelijck / sal moeten in versmachten /
Welch! Alphonsoos quaet u trouwe ziel verkrachte!
Rodrigo let op 't gheen dat daghelijs wy sien /
Welcke veranderingh dat hier ten Hof gheschien.
Siet hoe de Koninck kmaecht sijn woegende gheweeten /
Hy mypriet / en hy weet van d'zinken noch van eeten;

Van sijn ghewissen Heer / soo wozt hy overtuyghe.
Rodrig. Hoe luckigh sijn wy beyd' / dat hem den Koninck buyghe/
Wanneer hy maer ghedenckt Avanturades snootheyt/
Die sijn Paulina, hem / en t' samen haer ter doot leyt:
Had' ick dit niet bedacht / hy waer ghebaren boozt/
En sou Paulien, en u / hem selfs / en haer vermoort
Flux hebben altemaal / alleen dooz gaple lusten/
Die 't vleesch soo terghden / dat sijn herte nopt kon rusten:
Maer nu bedenckt hy 't quaet / dat listigh hy bestont/
Ja voelt sijn overdaedt / en Godt-bergeten sont/
Mits hy Longinus sendt om smood' Avanturade
Te laten schilderen / die haer vuple overdaden
Doen gruwelen sijn hert / dooz dien hy 't selve quaet
Bedacht was om te doen.

Florin. Rodrigo Heer / wat raet?

Rodrig. Hoe of dit alles noch in 't ende af sal lopen?
Mijn lief / gheeft u gherust / u deughden ick verhoep/
D sallen Croonen doen / mits deught het al verwint/
Deught is der vzoomen schilt / soo wie de deught bemint/
Die heeft te vreesen niet ; daerom u deught Mevrouwe/
Die sal my eeuwelijck doen blijven u ghetrouwe:
Wie weet lief wat dat Godt kan hebben met u booz.

Florin. Mijn Godt mijn Heplant is / die eenigh ick verkooz/
En daer ick altoos my me troost / en op verlate
In alle tegghespoet.

Rodrig. Mijn Lief ick wil u staten
Doen rijzen noch soo hoogh / dooz Hemelijck belept/
Dat ghy u loon verkrighe noch om u trouwigheyt /
Laet ons weer keeren strax : als u ghelieft beminde/
D wil de mijne is / mijn liebe Lief Florinde.

binnes.

Avanturade ontfinnigh op haer Kamer, loopt haer
doot op de Wand:

Avantu. Baldadighe Fortuna / u onghestadighen/
Hebben versmaet van 't hoogh / ghelwozen my beneen:
Ick die booz desen was gheacht als een Dorskinne /
Wert nu belacht / bespot / ghelijck een snoo Slabinne/
De Werelt salmen dooz doen weten 't overspel/
Dat goddeloos my vzaecht in dese nare Hel.
Da Napels Koninck ! of ghy my al schoon na 't leven
Doen schild'ren hebt / daer is / daer is niet aen bedreben:
Avanturade sal niet langher u ten spot
Hier blijven / want demyl / ick sie dat my 't noodlot
Dit ongheval beschooz / soo wil ick met mijn sonden
Ter Hellen dalen / om niet stadigh t' allen sonden

Deanghe

51
Beanght te leven hier/maer wil mes Amador
Daer lyden straf op straf.

Amadors Gheest met een brandende Toorts, als mede Alecto,

Megera, Tycephone : die (tot sy haer door geloopen heeft) op 't
Toneel blijven, ende haer ghesadigh vervolgen.

Amado.
geeft.

Ghy die my uptberkooz
Selfs vooz u echte Man/mijn Heere/die niet eede
Acht dier gheswooren had altoos mijn trouwigheeden :
Avanturade u/u meen ick snoode Drouw/
Die ick nu halen kom/ sp ! als ick u beschouw
Derbloecte Doere/die de ooz saeck van mijn quelle/
En van mijn knagingh zyt : ja die my hebt ter Helle
Ghesonden goddeloos/wzaeck roep ick/ wzeecht het quaet;
Du Pluto, straf (bid' ick) dees vyfl Avanturaed' :
Want dooz haer snoode raedt sp listigh my verlepde.
Doozt/voozt/Avanturaed' bereydt' u/ ghy moet schepden :
Al dese wonden/die u Romio my gaf/
Die dzaegh ick al om u/ghy zytter ooz saeck af;
Ick daegh u Helle-waert/waer stracks ghy moet verschijne/
En daer ghy smaken sult met mijn ghelijcke pijn:
Hoe ! schzickt ghy vooz mijn buur/ daer ghy gheen bzant gevoelt ?

Hy sloot haer na't ghesicht.

Dees sachel dzaegh ick maer/om dat se my verkoelt :
Neen/neen/en laet u doch de pijn niet verschzicken/
Spaert eens u ooghen op/beschouwt mijn nare bliken/
Welck scheenen u vooz dees twee Hemels starren schoon/
En dat nu hoolen zyn/als van versturben doon :
Ter Helle dael ick weer/waer ick u sal verwachte/
En soo ghy my niet volght/soo wil ick u met kracht
Dan al het Hellsch ghespys/haest scheuren hier van daen/
Derbloecht' Avanturaed', die my hebt loos verraen.

Hy sackt
weer be-
neen.

Avantu.

Ach Amador vertoest ! is 't spooch of pdet dzomen ?
Wat hebt ghy Amador, wat hebt ghy vooz ghenomen ?
Komt ghy mijn quellen noch / en encht my dat ick sal
D'volghen Helle-waert/ in 't onder aertfche dal :
Heipt dan Alecto, ghy Megeer en Tysephone,
Komt neemt my vooz u/om me onder d'aert te wone :
Waer zyt ghy Amador? soo ick u heb misdaen/
Soo laet de Wonder my en Bliccem neder slaen :
Ick wensche sonder u op aerde niet te leven/
Maer wil ghewilligh my ter Helle me begeben :
Hoe wzeecht ick my dan best ? wijcht geesten/spoocken wijcht ;
Indien ick Amador u heb veronghelijcht/
Siet daer me volgh ick u/ ick wil gheen onghenade
Dan u ghedoghen/neen/mijn self ick heb verrade ;

Maer waer me help ick mijn? brencht spooken my om hals/
Derwurcht my dadelijck/ghy Duppeltine vals;
Of ick wil u met kracht selfs alle drie verflinden:
Waer blijft Megera daer? hoe ken ick niemant binden?
Soo moet ick selver my gaen helpen in mijn noot/
En loopen op de wandt/mijn eyghen ziele doot.
Help spooken/en verwacht my tot ick u verselle/
Ick wil van stonden aen met u me na der Helle.

*Sy loopt twee of tre maelen op de muur met haer hoofd, daer sy een
Spons met bloet op moet drucken; op dat haer aenghesichte
heel bloedigh werde.*

Ach of nu Overschelen Echteschenderp/
Een eynde nemen mocht met dese les van my!
Of 't menschelijck gheslacht een afkeer krijghen konde/
Dooz mijn soo wreede doot/en mynen dese sonde!
Soo sond' ghebuldigh ick ter Helle dalen neer.
Ha doot / o banghe doot! wat doen u prikels seer!
Bergeeft my Romio, mijn vuple overdaden;
Avanturade sterft/en bidd' u om ghenaden.

*Sy sterft.
werdt voort binnen ghehaelt.*

Coninck met Longinus.

Coninc. Longinus is het waer! dat ick nu van u hoor? *Longinus*
Longin. 't Is soo ghenaed'ge Heer/de Vrouwe was met tooren
Soo seer ontsteecken/doen sy uyt gheschildert wert/
Dat sy haer selven mel verbaen sou hebben/'t hert
Was haer soo ghekropt/datse verschepe malen
Wenschten om donder slagh/en blixems heete straeten:
Och sepe! datmen my dooz Landen en dooz Steen/
Sal voeren afghemaelt/doet weenen my alleen:
Men sal de Werelt dooz mijn gruwelijcke schande
Verthoonen/wae! o wee! en wrongh alsoo haer handen/
Ja sichten dat een steenen hert bewegen souw;
Soo dat het scheen mijn Prins/dat sy had' groot berout,
Nu soo het werrick was volmaecht/en wy vertrocken/
Soo heeftse voort ghelet op onheyls onghelocken/
En datse niet en kon beleven hier als schandt/
Heeft voort haer selven doot gheloopt op de wandt/
Ghelijck ick selfs ghesien/mijn Prins heb met mijn ooghen.

Coninc. Waer is het maechsel? ach! mijn ziel die wort bewooghen!
Nu coont hy hem het Conterseyl.

Longin. Siet hier ghenaed'ge Heer.

Coninc. Rechtbaerdigh is haer straf/
Rechtbaerdigh false my me helpen in mijn graf:

Paulina

Paulina heeftse me ontijdigh hier doen sterben /
 En my / mijn doctse dock mijn Croon en Landen derben :
 My heeftse gantsch verdwaelen van alle red'lijchheit.
 Waer hoe Alphonso neen? 't is tot u saligheit :
 Daer fael u leer die sond' in tijds noch maar te laten.
 Alphonso heeft gheen teen haer waerschouwingh te haten.
 Vergeest mijn dant (mijn Godt!) mijn grootwelijcke fael/
 En wercht een nieuwen geest in my weer t'eenemael :
 Gun Godt ick haest verkeer van wesen en van wader/
 Sacht spiegel hem die gheen, die 'm spiegel aen een ander.
 Florind' u trouw verdient mijn Vrouw Paulinaes Croon/
 En u Rodrigo, beyd' mijn Scepter en mijn Croon.
 'k Versoep mijn gaple lust / en wil my boort begheben/
 En werden Cappusijn / en boeten doen mijn leben.

Verkeert haest.

*d' Eerste Verthooningh, daer Rodrigo met Florinde ghe-
 kroont werden van den Koninck.*

Diana. Beleefde Amstel Rep / die kupschept opt beminde /
 Du spieghelt u te recht in d'uytkomst van Florinde.
 Ja die u dient in als voor Echten eere-baech /
 En peders eel ghemoet sal troosten met vermaeck :
 Die met Lucreia haer eere doest bewaren /
 Om niet als Portia ter Hellen me te baren :
 Of als Helena gapl met Paris deur te gaen ;
 Waerom dat Troya doest / ten gronde wiert verdaen :
 O neen ! haer trouwe ziel Alphonsoos overbade.
 Flur overtuppen kon ; boortz mits Avaturade
 Van Romio ghestraft was met een helsche pijn :
 Hem van Rodrigh vertelt wiert / dat hy Cappucijn
 Stray werden gaet daerom / tot boeten van sijn sonde /
 Want hy ghelijcke schult / hem selfs op legghen konde.
In Cappucijns ghewaed' kroont hy Rodrigo en Florinde.
 Soo dat Rodrigo en Florinde, hy de Croon
 Te voeren waerdigh acht van Napels goude Croon.

*Tweede Verthooningh, daer Koninck Rodrigo de Herders
 beghenadighe met staet en Landen.*

d' Au- De Croone boerder / die 't rijck Napels eerst ontvingh /
 sheur. Begint te letten op de staets veranderingh :
 Beheerlijcht na sijn gunst veel trouwe Onderdanen /

54
Als dese Herbertses / wile dat dooz hun vermanen
Men d'Heere Romio , vertelden 't gantsche stuck
Van snood' Avanturaed' hem tot een Konincks luck z
Soo dat vooz dese deught/hy haer van Land' en state
Begifticht heerelijck/ dooz welbaed' boven mate:
Die om haer deught alleen soo loff'lijck haer gheschien/
Dat wienigh wv de deught' nu soo beloonen sien.

't Verkeert baest.

Door M. P. Voskuyl, Amsterdammer, ende Luy-
tenant op den Rhijn-stroom.

Actum desen 29sten Julij 1638. In 't Schip
Rijnberck aen 't Vinesche gat boven
Rees, ter wacht.

F I N I S.

